

Publicatieblad van de Europese Unie

C 148

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

65e jaargang

4 april 2022

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2022/C 148/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
---------------	---	---

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2022/C 148/02	Zaak C-9/20: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — Grundstücksgemeinschaft Kollaustraße 136 / Finanzamt Hamburg-Oberalster [Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 66, eerste alinea, onder b) – Verschuldigdheid van de btw – Ontvangst van de prijs – Artikel 167 – Ontstaan en omvang van het recht op aftrek van de voorbelasting – Artikel 167 bis – Afwijking – Kasstelsel – Verhuur en onderverhuur van een onroerend goed dat wordt gebruikt voor industriële of commerciële doeleinden]	2
2022/C 148/03	Zaak C-219/20: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark — Oostenrijk) — LM/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Prejudiciële verwijzing – Vrij verrichten van diensten – Terbeschikkingstelling van werknemers – Richtlijn 96/71/EG – Artikel 3, lid 1, onder c) – Arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden – Beloning – Artikel 5 – Sancties – Verjaringstermijn – Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Artikel 41 – Recht op behoorlijk bestuur – Artikel 47 – Effectieve rechterlijke bescherming)	3

NL

2022/C 148/04	Zaak C-485/20: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State — België) — XXXX/HR Rail SA (Prejudiciële verwijzing – Sociale politiek – Richtlijn 2000/78/EG – Gelijke behandeling in arbeid en beroep – Verbod van discriminatie op grond van handicap – Ontslag van een werknemer die definitief niet langer in staat is om de essentiële taken van zijn functie te vervullen – Personeelslid dat in het kader van zijn indienstneming een proeftijd doorloopt – Artikel 5 – Redelijke aanpassingen voor personen met een handicap – Verplichting tot aanstelling in een andere functie – Toegelaten op voorwaarde dat dit voor de werkgever geen onevenredige belasting vormt)	3
2022/C 148/05	Zaak C-487/20: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Curte de Apel Alba Iulia — Roemenië) — Philips Orăștie S.R.L. / Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili [Prejudiciële verwijzing – Harmonisatie van de belastingwetgeving – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikelen 179 en 183 – Recht op btw-aftrek – Regeling – Verrekening of teruggaaf van het btw-overschot – Aanvullende betalingsverplichtingen – Beginsel van fiscale neutraliteit – Gelijkwaardigheidsbeginsel en doeltreffendheidsbeginsel]	4
2022/C 148/06	Zaak C-499/20: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Symvoulio tis Episkrateias — Griekenland) — DIMCO Dimovasilis M.I.K.E. / Ypourgos Perivallontos kai Energeias (Prejudiciële verwijzing – Harmonisatie van de wetgevingen – Richtlijn 97/23/EG – Drukapparatuur – CE-markering – In de handel brengen en in bedrijf stellen – Beperkingen om de bescherming van personen te waarborgen – Artikelen 34 en 36 VWEU – Nationale regeling die beperkingen stelt aan de aanleg van gasleidingen)	5
2022/C 148/07	Zaak C-522/20: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — OE / VY [Prejudiciële verwijzing – Geldigheid – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Bevoegdheid om kennis te nemen van een echtscheidingsverzoek – Artikel 18 VWEU – Verordening (EG) nr. 2201/2003 – Artikel 3, lid 1, onder a), vijfde en zesde streepje – Verschil in de verblijfsduur die vereist is om de bevoegde rechter te bepalen – Onderscheid tussen een ingezetene die onderdaan van de lidstaat van het aangezochte gerecht is en een ingezetene die geen onderdaan van die lidstaat is – Discriminatie op grond van nationaliteit – Geen]	5
2022/C 148/08	Zaak C-564/20: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court — Ierland) — PF, MF / Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority [Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk visserijbeleid – Verordening (EG) nr. 1224/2009 – Controleregeling – Artikel 33, lid 2, onder a), en artikel 34 – Registratie van de vangsten en de visserijinspanning – Indiening bij de Europese Commissie van gegevens over de hoeveelheden langoustines die zijn gevangen – Mogelijkheid om andere gegevens dan de gegevens in het visserijlogboek te gebruiken – Redelijke en wetenschappelijk verantwoorde methode voor de verwerking en verificatie van gegevens – Sluiting van de visserij]	6
2022/C 148/09	Zaak C-595/20: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — UE/ShareWood Switzerland AG, VF [Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst – Verordening (EG) nr. 593/2008 (Rome I) – Consumentenovereenkomsten – Keuze van het toepasselijke recht – Artikel 6, lid 4, onder c) – Uitsluiting van overeenkomsten die een zakelijk recht op een onroerend goed of de huur van een onroerend goed tot onderwerp hebben – Koopovereenkomst, met daarin begrepen een pacht- en dienstverleningsovereenkomst, voor bomen die zijn gepland met als enig doel deze voor winst te kappen]	7
2022/C 148/10	Zaak C-156/21: Arrest van het Hof (Voltallige zitting) van 16 februari 2022 — Hongarije / Europees Parlement, Raad van de Europese Unie [Beroep tot nietigverklaring – Verordening (EU, Euratom) 2020/2092 – Algemeen conditionaliteitsstelsel ter bescherming van de begroting van de Unie – Bescherming van de begroting van de Unie in geval van schending van de beginselen van de rechtsstaat in een lidstaat – Rechtsgrondslag – Artikel 322, lid 1, onder a), VWEU – Artikel 311 VWEU – Artikel 312 VWEU – Gestelde omzeiling van artikel 7 VEU en artikel 269 VWEU – Gestelde schendingen van artikel 4, lid 1, artikel 5, lid 2, artikel 13, lid 2, VEU, alsmede van de beginselen van bevoegdheidstoedeling, rechtszekerheid, evenredigheid en gelijkheid van de lidstaten voor de Verdragen]	7

2022/C 148/11	Zaak C-157/21: Arrest van het Hof (Voltallige kamer) van 16 februari 2022 — Republiek Polen / Europees Parlement, Raad van de Europese Unie [Beroep tot nietigverklaring – Verordening (EU, Euratom) 2020/2092 – Algemeen conditionaliteitsstelsel ter bescherming van de begroting van de Unie – Bescherming van de begroting van de Unie in geval van schending van de beginselen van de rechtsstaat in een lidstaat – Rechtsgrondslag – Artikel 322, lid 1, onder a), VWEU – Artikel 311 VWEU – Artikel 312 VWEU – Gestelde omzeiling van artikel 7 VEU en artikel 269 VWEU – Gestelde schendingen van artikel 4, lid 1, artikel 5, lid 2, artikel 13, lid 2, VEU, artikel 296, tweede alinea, VWEU, protocol (nr. 2) betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid, alsmede van de beginselen van bevoegdheidstoedeling, rechtszekerheid, evenredigheid en gelijkheid van de lidstaten voor de Verdragen – Gesteld misbruik van bevoegdheid]	8
2022/C 148/12	Zaak C-674/21 P: Hogere voorziening ingesteld op 10 november 2021 door Residencial Palladium, S. L. tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 1 september 2021 in zaak T-566/20, Residencial Palladium / EUIPO — Palladium Gestión (Palladium Hotel Garden Beach)	9
2022/C 148/13	Zaak C-675/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) op 10 november 2021 — Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A. / 2045 — Empresa de Segurança, S.A., FL	9
2022/C 148/14	Zaak C-678/21 P: Hogere voorziening ingesteld op 10 november 2021 door Sony Interactive Entertainment Europe Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer) van 1 september 2021 in zaak T-463/20, Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO	10
2022/C 148/15	Zaak C-679/21 P: Hogere voorziening ingesteld op 10 november 2021 door Sony Interactive Entertainment Europe Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 1 september 2021 in zaak T-561/20, Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO	10
2022/C 148/16	Zaak C-777/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Napoli (Italië) op 15 december 2021 — VB/Commune di Portici	11
2022/C 148/17	Zaak C-2/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Erfurt (Duitsland) op 3 januari 2022 — HK / Allianz Lebensversicherungs AG	11
2022/C 148/18	Zaak C-8/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (België) op 5 januari 2022 — XXX / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen	12
2022/C 148/19	Zaak C-12/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Okresný súd Prešov (Slowakije) op 6 januari 2022 — UR / 365.bank a.s.	13
2022/C 148/20	Zaak C-26/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Wiesbaden (Duitsland) op 11 januari 2022 — UF / Land Hessen	14
2022/C 148/21	Zaak C-53/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italië) op 26 januari 2022 — VZ / CA	15
2022/C 148/22	Zaak C-56/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal de première instance de Liège (België) op 28 januari 2022 — PL / Belgische Staat	16
2022/C 148/23	Zaak C-64/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Wiesbaden (Duitsland) op 2 februari 2022 — AB / Land Hessen	16
2022/C 148/24	Zaak C-85/22: Beroep ingesteld op 8 februari 2022 — Europese Commissie / Republiek Bulgarije	17
2022/C 148/25	Zaak C-109/22: Beroep ingesteld op 15 februari 2022 — Europese Commissie / Roemenië	18
2022/C 148/26	Zaak C-116/22: Beroep ingesteld op 18 februari 2022 — Europese Commissie / Bondsrepubliek Duitsland	19

Gerecht

2022/C 148/27	Zaak T-195/19: Arrest van het Gerecht van 9 februari 2022 — GEA Group/ Commissie (“Mededinging – Mededingingsregelingen – Europese markten voor tinstabilisatoren en hittestabilisatoren ESBO/esters – Besluit waarbij een inbreuk op artikel 81 EG wordt vastgesteld – Nietigverklaring van het besluit tot wijziging van het initiële besluit – Besluit tot afwijzing van een verzoek tot terugbetaling van een geldboete – Beroep tot nietigverklaring – Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld – Procesbelang – Ontvankelijkheid – Artikel 266, lid 1, VWEU”)	21
2022/C 148/28	Zaak T-520/19: Arrest van het Gerecht van 9 februari 2022 — Heitec/EUIPO — Hetec Datensysteme (HEITEC) [“Uniemerkt – Procedure tot vervallenverklaring – Uniewoordmerk HEITEC – Niet-inaanmerkingneming van voor de nietigheidsafdeling en voor de kamer van beroep overgelegde bewijzen – Artikel 95, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001 – Geen normaal gebruik van het merk – Artikel 51, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 58, lid 1, onder a), van verordening 2017/1001] – Regel 40, lid 5, van verordening (EG) nr. 2868/95 [thans artikel 19, lid 1, van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625]”]	21
2022/C 148/29	Zaak T-672/19: Arrest van het Gerecht van 9 februari 2022 — Companhia de Seguros Índico/ Commissie (“Overheidsopdrachten – Financieel reglement – Uitsluiting, gedurende drie jaar, van aanbestedingsprocedures en procedures voor de toekenning van uit de algemene begroting van de Unie en het EOF gefinancierde subsidies – Beginsel van goede trouw – Rechtsmisbruik – Kennelijke beoordelingsfout – Evenredigheid”)	22
2022/C 148/30	Zaak T-791/19: Arrest van het Gerecht van 9 februari 2022 — Sped-Pro/Commissie [“Mededinging – Misbruik van machtspositie – Markt voor goederenvervoersdiensten per spoor – Besluit tot afwijzing van een klacht – Artikel 7 van verordening (EG) nr. 773/2004 – Redelijke termijn – Belang van de Unie bij verder onderzoek van een klacht – Vaststelling van de meest geschikte autoriteit om een klacht te behandelen – Criteria – Kennelijk onjuiste beoordeling – Structurele of fundamentele gebreken met betrekking tot de eerbiediging van de rechtsstaat – Risico van schending van de rechten van een klager bij afwijzing van een klacht – Motiveringsplicht”]	23
2022/C 148/31	Zaak T-709/20: Arrest van het Gerecht van 23 februari 2022 — OJ/ Commissie (“Openbare dienst – Ambtenaren – Aanwerving – Vergelijkend onderzoek EPSO/AD/380/19 – Besluit houdende weigering om de data voor de test van een vergelijkend onderzoek te verlengen – Termijn die is gesteld voor het afleggen van een selectietest in een examencentrum – Recht op een eerlijke procedure – Zorgplicht – Gelijke behandeling”)	23
2022/C 148/32	Zaak T-736/20: Beschikking van het Gerecht van 11 februari 2022 — OP/ Commissie (“Openbare dienst – Ambtenaren – Aanwerving – Algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AST/147/19 – Besluit om verzoekers naam niet op te nemen op de reservelijst van het vergelijkend onderzoek – Motiveringsplicht – Gelijke behandeling”)	24
2022/C 148/33	Zaak T-67/21: Beschikking van het Gerecht van 4 februari 2022 — ultra air/EUIPO — Donaldson Filtration Deutschland (ultrafilter international) (“Uniemerkt – Nietigheidsprocedure en procedure tot vervallenverklaring – Uniewoordmerk ultrafilter international – Verzoek tot omzetting in een aanvraag voor een nationaal merk – Procedure tot vervallenverklaring zonder voorwerp geraakt – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”)	24
2022/C 148/34	Zaak T-459/21: Beschikking van het Gerecht van 11 februari 2022 — Calrose Rice/EUIPO — Ricegrowers (Sunwhite) [“Uniemerkt – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk Sunwhite – Ouder nationaal beeldmerk Sunwhite – Relatieve weigeringsgrond – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”]	25
2022/C 148/35	Zaak T-464/21: Beschikking van het Gerecht van 7 februari 2022 — Faller e.a./ Commissie (“Beroep tot nietigverklaring – Geneesmiddelen voor menselijk gebruik – Wijziging van de voorwaardelijke vergunning voor het in de handel brengen van het geneesmiddel voor menselijk gebruik Comirnaty – Geen procesbelang – Niet rechtstreeks geraakt – Niet individueel geraakt – Niet-ontvankelijkheid”)	26
2022/C 148/36	Zaak T-739/21 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 7 februari 2022 — Eurecna/ Commissie (“Kort geding – Overheidsopdrachten voor diensten – Verzoek om voorlopige maatregelen – Geen spoedeisendheid”)	26

2022/C 148/37	Zaak T-53/22 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 11 februari 2022 — Collard / Parlement en ID (“Kort geding – Institutioneel recht – Lid van het Parlement – Schorsing en uitsluiting van een lid van zijn fractie – Verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging – Schending van de vormvereisten – Niet-ontvankelijkheid”)	27
2022/C 148/38	Zaak T-54/22 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 11 februari 2022 — Rivière / Parlement en ID (“Kort geding – Institutioneel recht – Lid van het Parlement – Schorsing en uitsluiting van een lid van zijn fractie – Verzoek tot opschorting van tenuitvoerlegging – Schending van de vormvereisten – Niet-ontvankelijkheid”)	27
2022/C 148/39	Zaak T-711/21: Beroep ingesteld op 4 november 2021 — ID e.a. / Parlement	28
2022/C 148/40	Zaak T-724/21: Beroep ingesteld op 11 november 2021 — IL e.a./ Parlement.	29
2022/C 148/41	Zaak T-41/22: Beroep ingesteld op 21 januari 2022 — Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris/Parlement	30
2022/C 148/42	Zaak T-59/22: Beroep ingesteld op 31 januari 2022 — Conserve Italia en Conserves France / Commissie	31
2022/C 148/43	Zaak T-62/22: Beroep ingesteld op 28 januari 2022 — Estland / Commissie	32
2022/C 148/44	Zaak T-63/22: Beroep ingesteld op 1 februari 2022 — Brooks England/EUIPO — Brooks Sports (BROOKS ENGLAND)	33
2022/C 148/45	Zaak T-69/22: Beroep ingesteld op 4 februari 2022 — Eurecna / Commissie	34
2022/C 148/46	Zaak T-73/22: Beroep ingesteld op 8 februari 2022 — Walsall Conduits/EUIPO — Liberty Engineering (Willenhall) (WALSALL CONDUITS)	34
2022/C 148/47	Zaak T-75/22: Beroep ingesteld op 11 februari 2022 –Prigozhin/Raad	35
2022/C 148/48	Zaak T-76/22: Beroep ingesteld op 9 februari 2022 — Schwa-Medico/EUIPO — Med-El Elektromedizinische Geräte (STIWELL)	36
2022/C 148/49	Zaak T-81/22: Beroep ingesteld op 11 februari 2022 — Euranimi/Commissie	37
2022/C 148/50	Zaak T-82/22: Beroep ingesteld op 15 februari 2022 — Bambu Sales/EUIPO (BAMBU)	38
2022/C 148/51	Zaak T-83/22: Beroep ingesteld op 14 februari 2022 — Selimfiber/EUIPO — Qureshi (SPETRA)	38
2022/C 148/52	Zaak T-84/22: Beroep ingesteld op 15 februari 2022 — Credit Suisse Group e.a. / Commissie	39
2022/C 148/53	Zaak T-89/22: Beroep ingesteld op 18 februari 2022 — Homy Casa/EUIPO — Albatros International (Stoelen)	40
2022/C 148/54	Zaak T-90/22: Beroep ingesteld op 18 februari 2022 — Kande Mupompa / Raad	41
2022/C 148/55	Zaak T-91/22: Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Ruhorimbere / Raad	42
2022/C 148/56	Zaak T-92/22: Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Amisi Kumba / Raad	42
2022/C 148/57	Zaak T-93/22: Beroep ingesteld op 18 februari 2022 — Ramazani Shadary / Raad	43
2022/C 148/58	Zaak T-94/22: Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Mutondo / Raad	44
2022/C 148/59	Zaak T-95/22: Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Kanyama / Raad	44
2022/C 148/60	Zaak T-96/22: Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Kampete / Raad	45

2022/C 148/61	Zaak T-97/22: Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Ilunga Luyoyo / Raad	45
2022/C 148/62	Zaak T-98/22: Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Boshab / Raad	46
2022/C 148/63	Zaak T-100/22: Beroep ingesteld op 18 februari 2022 — Ciar/EUIPO — Motion (Bedienings- apparatuur)	47
2022/C 148/64	Zaak T-125/22: Beroep ingesteld op 8 maart 2022 — RT France / Raad	47
2022/C 148/65	Zaak T-491/20: Beschikking van het Gerecht van 8 februari 2022 — El Corte Inglés/EUIPO — Ou (-Vpro)	48
2022/C 148/66	Zaak T-665/21: Beschikking van het Gerecht van 15 februari 2022 — Civitta Eesti/Commissie	48
2022/C 148/67	Zaak T-707/21: Beschikking van het Gerecht van 8 februari 2022 — Hoteles Olivencia/EUIPO — Corporacion H10 Hotels (HOTELES HO)	48

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2022/C 148/01)

Laatste publicatie

PB C 138 van 28.3.2022

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 128 van 21.3.2022

PB C 119 van 14.3.2022

PB C 109 van 7.3.2022

PB C 95 van 28.2.2022

PB C 84 van 21.2.2022

PB C 73 van 14.2.2022

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — Grundstücksgemeinschaft Kollaustraße 136 / Finanzamt Hamburg-Oberalster

(Zaak C-9/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 66, eerste alinea, onder b) – Verschuldigdheid van de btw – Ontvangst van de prijs – Artikel 167 – Ontstaan en omvang van het recht op aftrek van de voorbelasting – Artikel 167 bis – Afwijking – Kasstelsel – Verhuur en onderverhuur van een onroerend goed dat wordt gebruikt voor industriële of commerciële doeleinden]

(2022/C 148/02)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Grundstücksgemeinschaft Kollaustraße 136

Verwerende partij: Finanzamt Hamburg-Oberalster

Dictum

Artikel 167 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, zoals gewijzigd bij richtlijn 2010/45/EU van de Raad van 13 juli 2010, moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling volgens welke het recht op aftrek van de voorbelasting reeds op het tijdstip van verrichting van de handeling ontstaat, wanneer de belasting krachtens een nationale afwijking op grond van artikel 66, eerste alinea, onder b), van richtlijn 2006/112, zoals gewijzigd bij richtlijn 2010/45, door de goederenleverancier of dienstverrichter pas op het tijdstip van ontvangst van de vergoeding verschuldigd wordt en deze vergoeding nog niet is betaald.

⁽¹⁾ PB C 137 van 27.4.2020.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Steiermark — Oostenrijk) — LM / Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Zaak C-219/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Vrij verrichten van diensten – Terbeschikkingstelling van werknemers – Richtlijn 96/71/EG – Artikel 3, lid 1, onder c) – Arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden – Beloning – Artikel 5 – Sancties – Verjaringstermijn – Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Artikel 41 – Recht op behoorlijk bestuur – Artikel 47 – Effectieve rechterlijke bescherming)

(2022/C 148/03)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: LM

Verwerende partij: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

In tegenwoordigheid van: Österreichische Gesundheitskasse

Dictum

Artikel 5 van richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en tegen de achtergrond van het algemene Unierechtelijke beginsel van behoorlijk bestuur, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling die in geval van niet-nakoming van de verplichtingen inzake de beloning van ter beschikking gestelde werknemers voorziet in een verjaringstermijn van vijf jaar.

⁽¹⁾ PB C 304 van 14.9.2020.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State — België) — XXXX/HR Rail SA

(Zaak C-485/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Sociale politiek – Richtlijn 2000/78/EG – Gelijke behandeling in arbeid en beroep – Verbod van discriminatie op grond van handicap – Ontslag van een werknemer die definitief niet langer in staat is om de essentiële taken van zijn functie te vervullen – Personeelslid dat in het kader van zijn indienstneming een proeftijd doorloopt – Artikel 5 – Redelijke aanpassingen voor personen met een handicap – Verplichting tot aanstelling in een andere functie – Toegelaten op voorwaarde dat dit voor de werkgever geen onevenredige belasting vormt)

(2022/C 148/04)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: XXXX

Verwerende partij: HR Rail SA

Dictum

Artikel 5 van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep moet aldus worden uitgelegd dat het begrip “redelijke aanpassingen voor gehandicapten” in de zin van dit artikel inhoudt dat een werknemer — met inbegrip van diegene die na zijn aanwerving een proeftijd doorloopt — die wegens zijn handicap ongeschikt is verklaard om de essentiële taken van de door hem vervulde functie uit te oefenen, moet worden aangesteld in een andere functie waarvoor hij de vereiste bekwaamheden en capaciteiten heeft en waarvoor hij beschikbaar is, op voorwaarde dat deze maatregel voor de werkgever geen onevenredige belasting vormt.

(¹) PB C 9 van 11.01.2021.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Curte de Apel Alba Iulia — Roemenië) — Philips Orăștie S.R.L. / Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Zaak C-487/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Harmonisatie van de belastingwetgeving – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikelen 179 en 183 – Recht op btw-aftrek – Regeling – Verrekening of teruggaaf van het btw-overschot – Aanvullende betalingsverplichtingen – Beginsel van fiscale neutraliteit – Gelijkwaardigheidsbeginsel en doeltreffendheidsbeginsel]

(2022/C 148/05)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curte de Apel Alba Iulia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Philips Orăștie S.R.L.

Verwerende partij: Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Dictum

Artikel 179, eerste alinea, en artikel 183, eerste alinea, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) en het gelijkwaardigheidsbeginsel moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling die voor vorderingen tot teruggaaf van btw die zijn gebaseerd op schending van het gemeenschappelijke btw-stelsel, voorziet in minder gunstige procedureregels dan die welke gelden voor soortgelijke vorderingen die zijn gebaseerd op schending van het nationale recht ter zake van andere belastingen en heffingen dan de btw.

(¹) PB C 433 van 14.12.2020.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Symvoulio tis Episkrateias — Griekenland) — DIMCO Dimovasili M.I.K.E. / Ypourgos Perivallontos kai Energieias

(Zaak C-499/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Harmonisatie van de wetgevingen – Richtlijn 97/23/EG – Drukapparatuur – CE-markering – In de handel brengen en in bedrijf stellen – Beperkingen om de bescherming van personen te waarborgen – Artikelen 34 en 36 VWEU – Nationale regeling die beperkingen stelt aan de aanleg van gasleidingen)

(2022/C 148/06)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Symvoulio tis Episkrateias

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Verwerende partij: Ypourgos Perivallontos kai Energieias

Dictum

Artikel 4, lid 1, punt 1.1, van en bijlage I bij richtlijn 97/23/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 mei 1997 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende drukapparatuur, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 29 september 2003, gelezen in samenhang met artikel 2, lid 2, van deze richtlijn, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling die, om de veiligheid van personen te waarborgen, met name in geval van aardbevingen, voorwaarden stelt aan de aanleg van drukapparatuur (zoals gasleidingen), waaronder drukapparatuur die is voorzien van de CE-markering, mits dat reglement niet leidt tot een verandering van die apparatuur en geen belemmering vormt die verboden is bij de artikelen 34 en 36 VWEU.

⁽¹⁾ PB C 433 van 14.12.2020.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — OE/ VY

(Zaak C-522/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Geldigheid – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Bevoegdheid om kennis te nemen van een echtscheidingsverzoek – Artikel 18 VWEU – Verordening (EG) nr. 2201/2003 – Artikel 3, lid 1, onder a), vijfde en zesde streepje – Verschil in de verblijfsduur die vereist is om de bevoegde rechter te bepalen – Onderscheid tussen een ingezetene die onderdaan van de lidstaat van het aangezochte gerecht is en een ingezetene die geen onderdaan van die lidstaat is – Discriminatie op grond van nationaliteit – Geen]

(2022/C 148/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: OE

Verwerende partij: VY

Dictum

Het in artikel 18 VWEU verankerde verbod van discriminatie op grond van nationaliteit moet aldus worden uitgelegd dat het zich er niet tegen verzet dat voor de bevoegdheid van de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan de verzoeker zijn gewone verblijfplaats heeft, zoals deze is geregeld in artikel 3, lid 1, onder a), zesde streepje, van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, een minimumduur van het verblijf van de verzoeker onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van zijn verzoek wordt vereist die zes maanden korter is dan die waarin is voorzien in artikel 3, lid 1, onder a), vijfde streepje, van die verordening, op grond dat de betrokkene onderdaan van deze lidstaat is.

(¹) PB C 35 van 1.2.2021.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court — Ierland) — PF, MF / Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

(Zaak C-564/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk visserijbeleid – Verordening (EG) nr. 1224/2009 – Controleregeling – Artikel 33, lid 2, onder a), en artikel 34 – Registratie van de vangsten en de visserijinspanning – Indiening bij de Europese Commissie van gegevens over de hoeveelheden langoustines die zijn gevangen – Mogelijkheid om andere gegevens dan de gegevens in het visserijlogboek te gebruiken – Redelijke en wetenschappelijk verantwoorde methode voor de verwerking en verificatie van gegevens – Sluiting van de visserij]

(2022/C 148/08)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: PF, MF

Verwerende partijen: Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

Dictum

Artikel 33, lid 2, onder a), en artikel 34 van verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006, zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2015/812 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015, moeten aldus worden uitgelegd dat de enige controleautoriteit van een lidstaat niet verplicht is de Commissie enkel in kennis te stellen van de gegevens die de kapiteins van vissersvaartuigen overeenkomstig de artikelen 14 en 15 van deze verordening hebben ingevuld in het visserijlogboek, maar voor de behandeling van die gegevens een redelijke en wetenschappelijk verantwoorde methode zoals de zogenoemde “doorgebrachte tijd-methode” mag gebruiken om zich ervan te vergewissen dat de vangstcijfers die zij aan de Commissie meedeelt, nauwkeurig zijn.

(¹) PB C 19 van 18.1.2021.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 10 februari 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — UE/ShareWood Switzerland AG, VF

(Zaak C-595/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst – Verordening (EG) nr. 593/2008 (Rome I) – Consumentenovereenkomsten – Keuze van het toepasselijke recht – Artikel 6, lid 4, onder c) – Uitsluiting van overeenkomsten die een zakelijk recht op een onroerend goed of de huur van een onroerend goed tot onderwerp hebben – Koopovereenkomst, met daarin begrepen een pacht- en dienstverleningsovereenkomst, voor bomen die zijn geplant met als enig doel deze voor winst te kappen]

(2022/C 148/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: UE

Verwerende partijen: ShareWood Switzerland AG, VF

Dictum

Artikel 6, lid 4, onder c), van verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (Rome I), moet aldus worden uitgelegd dat een koopovereenkomst, met daarin begrepen een pacht- en dienstverleningsovereenkomst, voor bomen die op pachtgrond zijn aangeplant met als enig doel deze voor winst te kappen, geen “overeenkomst die een zakelijk recht op een onroerend goed of de huur van een onroerend goed tot onderwerp heeft”, in de zin van deze bepaling is.

⁽¹⁾ PB C 35 van 1.2.2021.

Arrest van het Hof (Voltallige zitting) van 16 februari 2022 — Hongarije / Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

(Zaak C-156/21) ⁽¹⁾

[Beroep tot nietigverklaring – Verordening (EU, Euratom) 2020/2092 – Algemeen conditionaliteitsstelsel ter bescherming van de begroting van de Unie – Bescherming van de begroting van de Unie in geval van schending van de beginselen van de rechtsstaat in een lidstaat – Rechtsgrondslag – Artikel 322, lid 1, onder a), VWEU – Artikel 311 VWEU – Artikel 312 VWEU – Gestelde omzeiling van artikel 7 VEU en artikel 269 VWEU – Gestelde schendingen van artikel 4, lid 1, artikel 5, lid 2, artikel 13, lid 2, VEU, alsmede van de beginselen van bevoegdheidstoedeling, rechtszekerheid, evenredigheid en gelijkheid van de lidstaten voor de Verdragen]

(2022/C 148/10)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Hongarije (vertegenwoordigers: Z. Fehér en M. M. Tátrai, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordigers: M. B. Majczyna en S. Żyrek, gemachtigden)

Verwerende partijen: Europees Parlement (vertegenwoordigers: F. Drexler, R. Crowe, U. Rösslein, T. Lukácsi en A. Pospíšilová Padowska, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. de Gregorio Merino, E. Rebasti, A. Tamás et A. Sikora-Kalèda, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partijen: Koninkrijk België (vertegenwoordigers: C. Pochet, M. Jacobs en L. Van den Broeck, gemachtigden), Koninkrijk Denemarken (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Søndahl Wolff en M. J. Nymann-Lindgren, vervolgens M. Søndahl Wolff en V. Pasternak Jørgensen, gemachtigden), Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: J. Möller en R. Kanitz, gemachtigden), Ierland (vertegenwoordigers: M. Browne, J. Quaney en A. Joyce, gemachtigden, bijgestaan door D. Fennelly, BL), Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Rodríguez de la Rúa Puig en S. Centeno Huerta, vervolgens J. Rodríguez de la Rúa Puig en A. Gavela Llopis, gemachtigden), Franse Republiek (vertegenwoordigers: A.-L. Desjonquères, A.-C. Drouant en E. Leclerc, gemachtigden), Groothertogdom Luxemburg (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Germeaux en T. Uri, vervolgens A. Germeaux, gemachtigden), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: M. K. Bulterman en J. Langer, gemachtigden), Republiek Finland (vertegenwoordigers: H. Leppo en S. Hartikainen, gemachtigden), Koninkrijk Zweden (vertegenwoordigers: O. Simonsson, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, H. Shev, M. Salborn Hodgson, H. Eklinder en R. Shahsavan Eriksson, gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Calleja Crespo, J.-P. Keppenne, J. Baquero Cruz en A. Tokár, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Hongarije wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie.
- 3) Het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, Ierland, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, Hongarije, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Polen, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en de Europese Commissie zullen hun eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 138 van 19.4.2021.

Arrest van het Hof (Voltallige kamer) van 16 februari 2022 — Republiek Polen / Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

(Zaak C-157/21) ⁽¹⁾

[Beroep tot nietigverklaring – Verordening (EU, Euratom) 2020/2092 – Algemeen conditionaliteitsstelsel ter bescherming van de begroting van de Unie – Bescherming van de begroting van de Unie in geval van schending van de beginselen van de rechtsstaat in een lidstaat – Rechtsgrondslag – Artikel 322, lid 1, onder a), VWEU – Artikel 311 VWEU – Artikel 312 VWEU – Gestelde omzeiling van artikel 7 VEU en artikel 269 VWEU – Gestelde schendingen van artikel 4, lid 1, artikel 5, lid 2, artikel 13, lid 2, VEU, artikel 296, tweede alinea, VWEU, protocol (nr. 2) betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid, alsmede van de beginselen van bevoegdheidsverdeling, rechtszekerheid, evenredigheid en gelijkheid van de lidstaten voor de Verdragen – Gesteld misbruik van bevoegdheid]

(2022/C 148/11)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordigers: B. Majczyna en S. Żyrek, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verzoekende partij: Hongarije (vertegenwoordigers: M. Z. Fehér en M. M. Tátrai, gemachtigden)

Verwerende partijen: Europees Parlement (vertegenwoordigers: R. Crowe, F. Drexler, U. Rösslein, T. Lukácsi en A. Pospíšilová Padowska, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. de Gregorio Merino, E. Rebasti, A. Tamás en A. Sikora-Kaléda, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partijen: Koninkrijk België (vertegenwoordigers: M. Jacobs, C. Pochet en L. Van den Broeck, gemachtigden), Koninkrijk Denemarken (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Søndahl Wolff en J. Nymann-Lindgren, vervolgens M. Søndahl Wolff en V. Pasternak Jørgensen, gemachtigden), Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: J. Möller en R. Kanitz, gemachtigden), Ierland (vertegenwoordigers: M. Browne, J. Quaney en A. Joyce, gemachtigden, bijgestaan door D. Fennelly, BL), Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Rodríguez de la Rúa Puig en S. Centeno Huerta, vervolgens J. Rodríguez de la Rúa Puig en A. Gavela Llopis, gemachtigden), Franse Republiek (vertegenwoordigers: A.-L. Desjonquères, A.-C. Drouant en E. Leclerc, gemachtigden), Groothertogdom Luxemburg (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Germeaux en T. Uri, vervolgens A. Germeaux, gemachtigden), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: M. K. Bulterman en J. Langer, gemachtigden), Republiek Finland (vertegenwoordigers: H. Leppo en S. Hartikainen, gemachtigden), Koninkrijk Zweden (vertegenwoordigers: O. Simonsson, J. Lundberg en C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, H. Shev, M. Salborn Hodgson, H. Eklinder en R. Shahsavan Eriksson, gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Calleja Crespo, J.-P. Keppenne, J. Baquero Cruz en K. Herrmann, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Republiek Polen wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie.
- 3) Het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, Ierland, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, Hongarije, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en de Europese Commissie zullen hun eigen kosten dragen.

(¹) PB C 138 van 19.4.2021.

Hogere voorziening ingesteld op 10 november 2021 door Residencial Palladium, S.L. tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 1 september 2021 in zaak T-566/20, Residencial Palladium / EUIPO — Palladium Gestión (Palladium Hotel Garden Beach)

(Zaak C-674/21 P)

(2022/C 148/12)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Residencial Palladium, S.L. (vertegenwoordiger: D. Solana Giménez, abogado)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, Palladium Gestión, S.L.

Bij beschikking van 22 februari 2022 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) beslist dat de hogere voorziening niet wordt toegelaten en dat Residencial Palladium, S.L. haar eigen kosten zal dragen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) op 10 november 2021 — Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A. / 2045 — Empresa de Segurança, S.A., FL

(Zaak C-675/21)

(2022/C 148/13)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal de Justiça

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A.

Verwerende partijen: 2045 — Empresa de Segurança, S.A., FL

Prejudiciële vragen

- 1) Kan nog steeds worden gesteld dat het ontbreken van een contractuele band tussen elkaar opvolgende dienstverleners een aanwijzing vormt dat er geen overgang in de zin van richtlijn 2001/23/EG (¹) heeft plaatsgevonden, hoewel dit feit, net als de overige aanwijzingen, op zichzelf niet van doorslaggevend belang is en niet afzonderlijk mag worden bekeken (arrest van 11 maart 1997, Ayse Süzen, C-13/95, punt 11) (²)?

- 2) Kan bij een activiteit zoals de particuliere beveiliging van industriële installaties, waarbij de nieuwe dienstverlener slechts één van de vier werknemers die deel uitmaakten van de economische eenheid (en dus niet de meerderheid) heeft overgenomen, in het kader waarvan er geen feitelijke gegevens zijn waaruit kan worden afgeleid dat de werknemer in kwestie over specifieke deskundigheid en kennis beschikt, — wat de conclusie zou rechtvaardigen dat uit het oogpunt van deskundigheid een wezenlijk deel van het personeel aan de dienstverlener is overgedragen –, en waarbij er geen immateriële activa zijn overgegaan, worden besloten dat er geen sprake is van een overgang van een economische eenheid, ook al blijft de klant bepaalde uitrusting (alarmen, intern televisiecircuit, computer) ter beschikking stellen van de nieuwe dienstverlener, rekening houdend met de relatief beperkte economische waarde van de investering die deze uitrusting in de gehele transactie vertegenwoordigt en met het feit dat het economisch gezien niet redelijk zou zijn geweest (arrest van 27 februari 2020, Grafe en Pohle, C-298/18, punt 32) ⁽³⁾ van de klant te eisen om de uitrusting te vervangen?
- 3) Indien “deze kwestie in concreto door de nationale rechter moet worden beoordeeld in het licht van de door het Hof geformuleerde criteria ([...] arrest van 7 augustus 2018, Colino Siguënza, C-472/16, EU:C:2018:646, punt 45, [en arrest Grafe en Pohle, punt 27]), alsmede van de door richtlijn 2001/23 nagestreefde doelstellingen, zoals met name uiteengezet in overweging 3 daarvan”, moet dan rekening worden gehouden met het feit dat “richtlijn 2001/23 [...] in het geval van overgang van een onderneming niet alleen [beoogt] de belangen van de werknemers te beschermen, maar [...] een billijk evenwicht [wil] verzekeren tussen hun belangen en die van de verkrijger” (punt 26 van het arrest ISS Facility Services NV van 26 maart 2020, C-344/18 ⁽⁴⁾), waarin de reeds in het arrest Alemo-Herron e.a. van 18 juli 2013, C-426/11, EU:C:2013:521, punt 25, geformuleerde vaststelling wordt overgenomen)?

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen (PB 2001, L 82, blz. 16).

⁽²⁾ EU:C:1997:141.

⁽³⁾ EU:C:2020:121.

⁽⁴⁾ EU:C:2020:239.

Hogere voorziening ingesteld op 10 november 2021 door Sony Interactive Entertainment Europe Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer) van 1 september 2021 in zaak T-463/20, Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO

(Zaak C-678/21 P)

(2022/C 148/14)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (vertegenwoordigers: S. Malynicz, BL, M. Maier, Rechtsanwält)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Bij beschikking van 24 februari 2022 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toegelaten en Sony Interactive Entertainment Europe Ltd verwezen in haar eigen kosten.

Hogere voorziening ingesteld op 10 november 2021 door Sony Interactive Entertainment Europe Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 1 september 2021 in zaak T-561/20, Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO

(Zaak C-679/21 P)

(2022/C 148/15)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (vertegenwoordiger: S. Malynicz, BL)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Bij beschikking van 22 februari 2022 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toegelaten en Sony Interactive Entertainment Europe Ltd verwezen in haar eigen kosten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Napoli (Italië) op 15 december 2021 — VB/Commune di Portici

(Zaak C-777/21)

(2022/C 148/16)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Napoli

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: VB

Verwerende partij: Commune di Portici

Prejudiciële vraag

Staan de artikelen 49 en 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in de weg aan de Italiaanse regeling (te weten artikel 93, de leden 1-bis en 7-bis, van decreto legislativo nr. 285/1992) volgens welke het een zelfstandige die sinds meer dan 60 dagen in Italië woonplaats heeft, verboden is om in die lidstaat aan het verkeer deel te nemen met een voertuig dat in een andere lidstaat is geregistreerd en dat hij gewoonlijk gebruikt om zich voor de uitoefening van zijn beroep en voor privédoeleinden in deze twee lidstaten (de lidstaat waar hij woonplaats heeft en de lidstaat waar het voertuig is geregistreerd) te verplaatsen en aan het verkeer deel te nemen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Erfurt (Duitsland) op 3 januari 2022 — HK / Allianz Lebensversicherungs AG

(Zaak C-2/22)

(2022/C 148/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Erfurt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: HK

Verwerende partij: Allianz Lebensversicherungs AG

Prejudiciële vragen

1) Verzet het Unierecht, in het bijzonder artikel 31 van de Derde richtlijn levensverzekering⁽¹⁾ en artikel 15, lid 1, van de Tweede richtlijn levensverzekering⁽²⁾, in voorkomend geval gelezen in samenhang met artikel 38 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zich tegen een nationale regeling volgens welke de volledige consumentenvoorlichting pas wordt verstrekt nadat de consument een aanvraag heeft ingediend, namelijk wanneer de verzekeringspolis wordt toegezonden ("polisafgiftemodel")?

Indien deze vraag bevestigend moet worden beantwoord: vloeit daaruit reeds een herroepingsrecht voor de consument voort, dat wil zeggen een recht op ontbinding van de verzekeringsovereenkomst?

Kan het beroep op rechtsverwerking of rechtsmisbruik zich tegen dit recht verzetten of gelden er andere beperkingen, zoals een tijdsbeperking, voor het uitoefenen van dit recht?

- 2) Mag een verzekeraar die de consument niet of slechts onjuist over zijn herroepingsrecht heeft geïnformeerd, zich met betrekking tot de daaruit voortvloeiende rechten van de consument, zoals in het bijzonder het herroepingsrecht, beroepen op rechtsverwerking, misbruik van recht of de verstreken tijd?
- 3) Mag een verzekeraar die de consument geen of slechts onvolledige of onjuiste consumentenvoorlichting heeft verstrekt, zich met betrekking tot de daaruit voortvloeiende rechten van de consument, zoals in het bijzonder het herroepingsrecht, beroepen op rechtsverwerking, misbruik van recht of de verstreken tijd?

(¹) Richtlijn 92/96/EEG van de Raad van 10 november 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf en tot wijziging van de richtlijnen 79/267/EEG en 90/619/EEG (Derde levensrichtlijn) (PB 1992, L 360, blz. 1).

(²) Tweede richtlijn 90/619/EEG van de Raad van 8 november 1990 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf, tot vaststelling van de bepalingen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het vrij verrichten van diensten en houdende wijziging van richtlijn 79/267/EEG (PB 1990, L 330, blz. 50).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (België) op 5 januari 2022 — XXX / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

(Zaak C-8/22)

(2022/C 148/18)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: XXX

Verwerende partij: Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 14, [lid 4, onder] b), van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (¹), aldus worden uitgelegd dat het feit dat een persoon die de vluchtelingenstatus heeft verkregen, voor een bijzonder ernstig misdrijf is veroordeeld, reeds aantoonbaar dat hij een bedreiging voor de samenleving vormt, of dat de definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf op zichzelf beschouwd niet volstaat om aan te tonen dat er sprake is van een bedreiging voor de samenleving?
- 2) Indien de definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf als zodanig niet volstaat om aan te tonen dat er sprake is van een bedreiging voor de samenleving, moet artikel 14, [lid 4, onder] b), van richtlijn 2011/95/EU dan aldus worden uitgelegd dat de lidstaat moet aantonen dat de verzoeker sinds zijn veroordeling een bedreiging voor de samenleving blijft vormen? Moet de lidstaat vaststellen dat deze bedreiging reëel en actueel is of volstaat een potentiële bedreiging? Moet artikel 14, [lid 4, onder] b), van richtlijn 2011/95/EU, afzonderlijk beschouwd of gelezen in samenhang met het evenredigheidsbeginsel, aldus worden uitgelegd dat de vluchtelingenstatus enkel kan worden ingetrokken indien dat evenredig is en de bedreiging die de begunstigde van deze status vormt voldoende ernstig is om intrekking te rechtvaardigen?
- 3) Indien de lidstaat niet hoeft aan te tonen dat de verzoeker sinds zijn veroordeling nog steeds een bedreiging voor de samenleving vormt en dat deze bedreiging reëel, actueel en voldoende ernstig is om intrekking van de vluchtelingenstatus te rechtvaardigen, moet artikel 14, [lid 4, onder] b), van richtlijn 2011/95/EU dan aldus worden uitgelegd dat de bedreiging voor de samenleving in beginsel wordt aangetoond door het feit dat de begunstigde van de vluchtelingenstatus definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf, maar dat de betrokkene kan aantonen dat hij niet of niet langer een bedreiging vormt?

(¹) PB 2011, L 337, blz. 9.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Okresný súd Prešov (Slowakije) op 6 januari 2022 — UR / 365.bank a.s.

(Zaak C-12/22)

(2022/C 148/19)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Okresný súd Prešov

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: UR

Verwerende partij: 365.bank a.s.

Prejudiciële vragen

- 1) Komen de in de onderhavige beslissing aangehaalde gegevens die zijn opgenomen in de consumentenkredietovereenkomst van 21 december 2016 neer op de duidelijke en beknopte vermelding van het soort krediet als vereist door artikel 10, lid 2, onder a), van richtlijn 2008/48/EG? ⁽¹⁾
- 2) Komen de in de onderhavige beslissing aangehaalde gegevens die zijn opgenomen in de consumentenkredietovereenkomst van 21 december 2016 neer op de duidelijke en beknopte vermelding van de duur van de kredietovereenkomst als vereist door artikel 10, lid 2, onder c), van richtlijn 2008/48/EG?
- 3) Komen de in de onderhavige beslissing aangehaalde gegevens die zijn opgenomen in de consumentenkredietovereenkomst van 21 december 2016 neer op de duidelijke en beknopte vermelding van het soort krediet als vereist door artikel 10, lid 2, onder g), van richtlijn 2008/48/EG, en
 - moet een consumentenkredietovereenkomst melding maken van de wiskundige formule voor de berekening van het jaarlijkse kostenpercentage (JKP), vergezeld van de onderliggende variabelen, alsmede van de berekening zelf,
 - volstaat het dat een consumentenkredietovereenkomst de variabelen vermeldt die nodig zijn voor de berekening van het JKP, of moeten deze variabelen nog een keer worden vermeld met de uitdrukkelijke indicatie dat dit bij de berekening van het JKP gebruikte hypothesen zijn?
- 4) Kan richtlijn 93/13/EEG ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat deze richtlijn vereist dat de nationale wetgeving of een nationale praktijk een rechterlijke instantie verplicht om een contractueel beding ook als oneerlijk te beschouwen wanneer de contractuele verhouding reeds is beëindigd, zoals in de onderhavige zaak het geval is?
- 5) Verzet de gehele richtlijn 93/13/EEG van de Raad, en met name de vijfde overweging daarvan (volgens welke over het algemeen de consument de rechtsregels niet kent die in andere lidstaten dan het land waarin hij woont, gelden voor overeenkomsten voor de verkoop van goederen of het aanbieden van diensten en dit gebrek aan kennis hem van rechtstreekse transacties van aankoop van goederen of betreffende dienstverrichtingen in een andere lidstaat kan afhouden) zich tegen een rechterlijke praktijk waarbij in het geval waarin wordt gesteld dat er een verplicht onderdeel van een consumentenkredietovereenkomst ontbreekt, wordt verondersteld dat de consument daarvan reeds bij de ondertekening van de kredietovereenkomst op de hoogte was, met name wanneer hij afzonderlijk heeft bevestigd dat hij de overeenkomst heeft gelezen doordat hij de overige bijbehorende kredietdocumenten (zoals het formulier met standaardinformatie inzake consumentenkrediet, de lijst van ontvangen documenten, enzovoort) heeft ondertekend?
- 6) Staan de beginselen van consumentenbescherming en doeltreffendheid eraan in de weg dat het nationale recht voor het indienen van vorderingen tot terugbetaling wegens de ongerechtvaardigde verrijking door een leverancier ten koste van een consument een subjectieve en een objectieve verjaringstermijn vaststelt, die is gebaseerd op een neutraal criterium (het optreden van de ongerechtvaardigde verrijking), zodat de vaststelling van het tijdstip van aanvang van de verjaringstermijn niet uitsluitend aan het oordeel van de consument wordt overgelaten, maar de leverancier derhalve niet over de reële mogelijkheid beschikt om zich te verweren met een beroep op verjaring?
- 7) Is het verenigbaar met de beginselen van consumentenbescherming en doeltreffendheid dat ieder gebrek in een door een leverancier opgestelde consumentenkredietovereenkomst onvoorwaardelijk wordt beschouwd als het gevolg van een opzettelijke gedraging van de leverancier?

- 8) Moet het doeltreffendheidsbeginsel in de hierna aangehaalde arresten van het Hof aldus worden uitgelegd dat een verjaringstermijn in verband met ongerechtvaardigde verrijking die is opgetreden wegens het rentevrije en kosteloze karakter van een krediet als gevolg van een gebrek, pas hoort in te gaan op het tijdstip waarop de rechter uitspraak doet over dit gebrek (bijvoorbeeld door het krediet rentevrij en kosteloos te verklaren)?
- 9) Vanaf welk tijdstip gaat de verjaringstermijn in volgens het doeltreffendheidsbeginsel dat in de hieronder aangehaalde arresten van het Hof is toegepast?

(¹) Richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad, PB 2008, L 133, blz. 66.

(²) Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten., PB1993, L 95, blz. 29.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Wiesbaden
(Duitsland) op 11 januari 2022 — UF/ Land Hessen**

(Zaak C-26/22)

(2022/C 148/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: UF

Verwerende partij: Land Hessen

in tegenwoordigheid van: SCHUFA Holding AG

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 77, lid 1, juncto artikel 78, lid 1, van verordening (EU) 2016/679 (¹) (AVG) aldus worden uitgelegd dat de mededeling door de toezichthoudende autoriteit van het resultaat [van haar onderzoek] aan de betrokkene
 - a) het karakter heeft van een besluit op een verzoekschrift, zodat de rechterlijke toetsing van een besluit van de toezichthoudende autoriteit op een klacht uit hoofde van artikel 78, lid 1, AVG in beginsel beperkt blijft tot de vraag of de toezichthoudende autoriteit de klacht in behandeling heeft genomen, het voorwerp ervan naar behoren heeft onderzocht en de klager over het resultaat van het onderzoek in kennis heeft gesteld?

dan wel
 - b) moet worden opgevat als een door een overheidsinstantie genomen besluit ten gronde, zodat de rechterlijke toetsing van een besluit van de toezichthoudende autoriteit op een klacht overeenkomstig artikel 78, lid 1, AVG ertoe leidt dat dit besluit ten gronde inhoudelijk in zijn geheel door de rechter moet worden getoetst, waarbij die autoriteit in individuele gevallen — bijvoorbeeld wanneer van enige beoordelingsruimte geen sprake meer is — door de rechter ook kan worden verplicht een concrete maatregel in de zin van artikel 58 AVG te nemen?
2. Is de bewaring van gegevens bij een particulier kredietregistratiebureau, waarbij persoonsgegevens uit openbare registers, zoals “nationale databanken”, in de zin van artikel 79, leden 4 en 5, van verordening (EU) 2015/848 (²), zonder concrete aanleiding worden bewaard, om in geval van een informatieverzoek te kunnen worden verstrekt, verenigbaar met de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie?
3.
 - a) Zijn particuliere parallelle databanken (met name databanken van een kredietregistratiebureau), die naast de databanken van de overheid worden opgericht en waarin gegevens uit de databanken van de overheid (in casu bekendmakingen inzake insolventie) langer worden bewaard dan in het strikte kader van verordening (EU) 2015/848 juncto het nationale recht is geregeld, in beginsel toelaatbaar?
 - b) Indien vraag 3, onder a), bevestigend wordt beantwoord, blijkt dan uit het recht op vergetelheid krachtens artikel 17, lid 1, onder d), AVG, dat deze gegevens moeten worden gewist wanneer de in het openbare register vastgestelde verwerkingsperiode is verstreken?

4. Voor zover artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder f), AVG moet worden beschouwd als de enige rechtsgrondslag voor de bewaring bij particuliere kredietregistratiebureaus van gegevens die eveneens in openbare registers worden bewaard, heeft het kredietregistratiebureau dan reeds een gerechtvaardigd belang wanneer het, zonder concrete aanleiding, gegevens uit het openbare register overneemt teneinde deze op verzoek beschikbaar te kunnen stellen?
5. Mogen gedragscodes die door de toezichhoudende autoriteiten overeenkomstig artikel 40 AVG zijn goedgekeurd en voorzien in onderzoekstermijnen en termijnen voor gegevenswissing die langer zijn dan de bewaartermijnen van openbare registers, de krachtens artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder f), AVG vereiste belangenafweging opschorten?

(¹) Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB 2016, L 119, blz. 1).

(²) Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 betreffende insolventieprocedures (PB 2015, L 141, blz. 19).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italië) op 26 januari 2022 — VZ / CA

(Zaak C-53/22)

(2022/C 148/21)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: VZ

Verwerende partij: CA

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet artikel 1, lid 3, van richtlijn 89/665 (¹) zich ertegen dat een inschrijver die definitief is uitgesloten van een procedure voor de keuze van een contractant, geen beroep kan instellen tegen de weigering om de gunning nietig te verklaren, wanneer hij wil aantonen dat de gekozen inschrijver en alle andere in aanmerking komende inschrijvers een ernstige beroepsfout hebben begaan, bestaande in het sluiten van mededingingsversturende overeenkomsten, die pas na zijn uitsluiting zijn vastgesteld door de rechter, teneinde te kunnen deelnemen aan de nieuwe procedure?
- 2) Verzetten artikel 1, lid 3, van richtlijn 89/665 en de beginselen van het [Unierecht] inzake de bescherming van de mededinging zich ertegen dat de bestuursrechter wordt belet het beroep te onderzoeken dat een inschrijver die definitief is uitgesloten van een procedure voor de keuze van een contractant, heeft ingesteld tegen de weigering van de aanbestedende dienst om op eigen initiatief de handelingen in te trekken waarbij deze dienst inschrijvers heeft toegelaten die, in dezelfde sector als die welke in de procedure aan de orde is, mededingingsversturende overeenkomsten hebben gesloten — waarvan het bestaan door de rechter is vastgesteld — en de opdracht aan die inschrijvers heeft gegund?

(¹) Richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken (PB 1989, L 395, blz. 33).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal de première instance de Liège (België) op 28 januari 2022 — PL / Belgische Staat

(Zaak C-56/22)

(2022/C 148/22)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de première instance de Liège

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: PL

Verwerende partij: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Is het Unierecht, met name de bepalingen van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van richtlijn 2008/115/EG ⁽¹⁾, van toepassing op een praktijk van een lidstaat op grond waarvan die ter plaatse een vreemdeling kan regulariseren die er illegaal verblijft? Indien het antwoord bevestigend is, moeten de artikelen 5, 6 en 13 van richtlijn 2008/115/EG, gelezen in samenhang met de [overwegingen 6 en 24] daarvan, alsook de artikelen 1, 7, 14, 20, 21, 24 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat wanneer een lidstaat in schrijnende gevallen, om humanitaire of om andere redenen overweegt om aan een illegaal op zijn grondgebied verblijvende derdelander een zelfstandige verblijfsvergunning of een andere vorm van toestemming tot verblijf te geven, enerzijds, die lidstaat van deze derdelander kan eisen dat hij eerst aantoonst dat het onmogelijk is om zijn aanvraag in zijn land van herkomst in te dienen en, anderzijds, het toegestaan is dat deze lidstaat in zijn wetgeving geen — a fortiori objectieve — voorwaarden en criteria opneemt aan de hand waarvan deze schrijnende gevallen, humanitaire of andere redenen kunnen worden aangetoond (hetzij wat de ontvankelijkheid betreft, door te eisen dat het bewijs wordt geleverd van buitengewone omstandigheden zonder die te omschrijven, hetzij wat de gegrondheid betreft, door geen enkel objectief criterium vast te stellen op grond waarvan kan worden bepaald welke, met name humanitaire, redenen recht geven op een toestemming tot verblijf), waardoor elke beslissing op een dergelijke aanvraag onvoorzienbaar of zelfs arbitrair is? Indien het toegestaan is dat deze criteria niet in de wetgeving worden vastgelegd, wordt bij weigering het recht op een doeltreffende voorziening in rechte dan niet geschonden doordat beroep enkel mogelijk is op grond van legaliteitsoverwegingen, met uitsluiting van opportunitoeroverwegingen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008, L 348, blz. 98).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Wiesbaden (Duitsland) op 2 februari 2022 — AB / Land Hessen

(Zaak C-64/22)

(2022/C 148/23)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AB

Verwerende partij: Land Hessen

in tegenwoordigheid van: SCHUFA Holding AG

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 77, lid 1, juncto artikel 78, lid 1, van verordening (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ (AVG) aldus worden uitgelegd dat de mededeling door de toezichhoudende autoriteit van het resultaat [van haar onderzoek] aan de betrokkene
 - a) het karakter heeft van een besluit op een verzoekschrift, zodat de rechterlijke toetsing van een besluit van de toezichhoudende autoriteit op een klacht uit hoofde van artikel 78, lid 1, AVG in beginsel beperkt blijft tot de vraag of de toezichhoudende autoriteit de klacht in behandeling heeft genomen, het voorwerp ervan naar behoren heeft onderzocht en de klager over het resultaat van het onderzoek in kennis heeft gesteld?

dan wel
 - b) moet worden opgevat als een door een overheidsinstantie genomen besluit ten gronde, zodat de rechterlijke toetsing van een besluit van de toezichhoudende autoriteit op een klacht overeenkomstig artikel 78, lid 1, AVG ertoe leidt dat dit besluit ten gronde inhoudelijk in zijn geheel door de rechter moet worden getoetst, waarbij die autoriteit in individuele gevallen — bijvoorbeeld wanneer van enige beoordelingsruimte geen sprake meer is — door de rechter ook kan worden verplicht een concrete maatregel in de zin van artikel 58 AVG te nemen?
2. Is de bewaring van gegevens bij een particulier kredietregistratiebureau, waarbij persoonsgegevens uit openbare registers, zoals “nationale databanken”, in de zin van artikel 79, leden 4 en 5, van verordening (EU) 2015/848 ⁽²⁾, zonder concrete aanleiding worden bewaard, om in geval van een informatieverzoek te kunnen worden verstrekt, verenigbaar met de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie?
3. a) Zijn particuliere parallelle databanken (met name databanken van een kredietregistratiebureau), die naast de databanken van de overheid worden opgericht en waarin gegevens uit de databanken van de overheid (in casu bekendmakingen inzake insolventie) langer worden bewaard dan in het strikte kader van verordening (EU) 2015/848 juncto het nationale recht is geregeld, in beginsel toelaatbaar?

b) Indien vraag 3, onder a), bevestigend wordt beantwoord, blijkt dan uit het recht op vergetelheid krachtens artikel 17, lid 1, onder d), AVG, dat deze gegevens moeten worden gewist wanneer de in het openbare register vastgestelde verwerkingsperiode is verstreken?
4. Voor zover artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder f), AVG moet worden beschouwd als de enige rechtsgrondslag voor de bewaring bij particuliere kredietregistratiebureaus van gegevens die eveneens in openbare registers worden bewaard, heeft het kredietregistratiebureau dan reeds een gerechtvaardigd belang wanneer het, zonder concrete aanleiding, gegevens uit het openbare register overneemt teneinde deze op verzoek beschikbaar te kunnen stellen?
5. Mogen gedragscodes die door de toezichhoudende autoriteiten overeenkomstig artikel 40 AVG zijn goedgekeurd en voorzien in onderzoekstermijnen en termijnen voor gegevenswissing die langer zijn dan de bewaartermijnen van openbare registers, de krachtens artikel 6, lid 1, eerste alinea, onder f), AVG vereiste belangenafweging opschorten?

⁽¹⁾ Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB 2016, L 119, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 betreffende insolventieprocedures (PB 2015, L 141, blz. 19).

Beroep ingesteld op 8 februari 2022 — Europese Commissie / Republiek Bulgarije**(Zaak C-85/22)**

(2022/C 148/24)

Procestaal: Bulgaars

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: Gr. Koleva, C. Hermes)

Verwerende partij: Republiek Bulgarije

Conclusies

1. vaststellen dat de Republiek Bulgarije de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 4, lid 4, en artikel 6, lid 1, van richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (habitatrichtlijn) ⁽¹⁾, doordat zij
 - 194 van in totaal 229 gebieden die bij besluiten 2009/93/EG, 2009/91/EG en 2009/92/EG van 12 december 2008 en bij besluit 2013/23/EG van 16 november 2012 tot gebieden van communautair belang ("GBC") zijn verklaard, niet zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen zes jaar, als speciale beschermingszones ("SBZ's") heeft aangewezen;
 - haar verplichting om voor de gebieden specifieke gedetailleerde beschermingsdoelstellingen vast te stellen, stelselmatig en voortdurend niet is nagekomen;
 - haar verplichting om de nodige beschermingsmaatregelen te treffen die beantwoorden aan de ecologische vereisten van de typen natuurlijke habitats van bijlage I en de soorten van bijlage II die in die gebieden voorkomen, stelselmatig en voortdurend niet is nagekomen;
 - artikel 6, lid 1, niet naar behoren in nationaal recht heeft omgezet.
2. de Republiek Bulgarije verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige geval betreft de onjuiste omzetting van artikel 6, lid 1, van de habitatrichtlijn en de onjuiste toepassing van artikel 4, lid 4, en artikel 6, lid 1, van deze richtlijn door de Republiek Bulgarije.

Artikel 4, lid 4, van de habitatrichtlijn vereist onder andere: Wanneer een gebied volgens de procedure van lid 2 tot een gebied van communautair belang is verklaard, wijst de betrokken lidstaat dat gebied zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen zes jaar, aan als SBZ. In zijn arrest in zaak C-849/19, Commissie/Griekenland (EU:C:2020:1047), heeft het Hof van Justitie verduidelijkt dat de lidstaten ook verplicht zijn om voor elke SBZ concrete beschermingsdoelstellingen vast te stellen. Krachtens artikel 6, lid 1, van de habitatrichtlijn treffen de lidstaten voor de SBZ's de nodige instandhoudingsmaatregelen; deze behelzen zo nodig passende specifieke of van ruimtelijke-ordeningsplannen deel uitmakende beheersplannen en passende wettelijke, bestuursrechtelijke of op een overeenkomst berustende maatregelen, die beantwoorden aan de ecologische vereisten van de typen natuurlijke habitats van bijlage I en de soorten van bijlage II die in die gebieden voorkomen.

Volgens de Commissie is de Republiek Bulgarije haar volgende verplichtingen uit hoofde van de bovengenoemde bepalingen niet nagekomen: de tijdige aanwijzing van SBZ's, de vaststelling van specifieke gedetailleerde beschermingsdoelstellingen voor de gebieden, de vaststelling van de nodige beschermingsmaatregelen en de juiste omzetting van artikel 6, lid 1, van de habitatrichtlijn in nationaal recht.

⁽¹⁾ PB 1992, L 206, blz. 7.

Beroep ingesteld op 15 februari 2022 — Europese Commissie / Roemenië

(Zaak C-109/22)

(2022/C 148/25)

Procestaal: Roemeens

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Nicolae en E. Sanfrutos Cano, gemachtigden)

Verwerende partij: Roemenië

Conclusies

- Vaststellen dat Roemenië, door niet alle maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan het arrest van het Hof in zaak C-301/17, Commissie/Roemenië ⁽¹⁾, de krachtens artikel 260, lid 1, VWEU op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

- Roemenië, wegens niet-nakoming van de verplichting om alle maatregelen te treffen die nodig zijn om te voldoen aan het arrest van het Hof in zaak C-301/17, Commissie/Roemenië, overeenkomstig artikel 260, lid 2, VWEU veroordelen tot betaling van een dwangsom ten belope van 29 781,3 EUR voor iedere dag vertraging, vanaf de datum waarop het arrest in de onderhavige zaak zal zijn uitgesproken en totdat alle maatregelen zijn getroffen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest in zaak C-301/17, Commissie/Roemenië;
- Roemenië overeenkomstig artikel 260, lid 2, VWEU veroordelen tot betaling van een forfaitaire som op basis van een dagelijks bedrag van 3 311,5 EUR vermenigvuldigd met het aantal verstreken dagen vanaf de dag na die waarop het arrest in zaak C-301/17, Commissie/Roemenië, is uitgesproken tot de datum waarop Roemenië alle maatregelen heeft genomen om gevolg te geven aan dat arrest, dan wel, indien die maatregelen niet worden genomen, tot de datum waarop het Hof arrest wijst in de onderhavige zaak, mits de minimale forfaitaire som van 1 643 000 EUR wordt overschreden;
- Roemenië verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De vordering van de Europese Commissie tegen Roemenië betreft de niet-nakoming van de op deze lidstaat rustende verplichting om alle maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof in zaak C-301/17, aangezien 44 van de 68 in dit arrest bedoelde vuilstortplaatsen nog niet zijn gesloten overeenkomstig richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen ⁽¹⁾.

De Commissie betoogt dat Roemenië ter rechtvaardiging van de niet-nakoming van het arrest van het Hof geen puur interne omstandigheden kan aanvoeren, zoals noodzakelijke haalbaarheidsonderzoeken, ontegeningsprocedures en administratieve procedures of het feit dat de ondernemingen die de betreffende stortplaatsen exploiteren niet de nodige maatregelen hebben genomen.

Derhalve vordert de Commissie dat Roemenië een dwangsom van 29 781,3 EUR wordt opgelegd per dag vertraging bij de uitvoering van het arrest van het Hof, vanaf de datum waarop het arrest in de onderhavige zaak wordt uitgesproken tot de datum waarop alle nodige maatregelen zijn genomen ter uitvoering van het arrest in zaak C-301/17. Teneinde te waarborgen dat de voortgang van Roemenië kan worden gecontroleerd, stelt de Commissie voor dat de dagelijkse dwangsom wordt berekend op basis van zesmaandelijks perioden van vertraging bij het nemen van de maatregelen die noodzakelijk zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof in zaak C-301/17, aan de hand van een degressieve formule waarbij het totale bedrag per periode wordt verminderd met een percentage dat overeenkomt met het aantal afvalstortplaatsen dat in overeenstemming is gebracht met richtlijn 1999/31.

Daarnaast vordert de Commissie dat Roemenië wordt veroordeeld tot betaling van een forfaitaire som op basis van een dagelijks bedrag van 3 311,5 EUR, vermenigvuldigd met het aantal verstreken dagen vanaf de dag na die waarop het arrest in zaak C-301/17 is uitgesproken tot de datum waarop Roemenië alle maatregelen heeft genomen om gevolg te geven aan dat arrest, dan wel, indien Roemenië die maatregelen niet neemt, tot de datum waarop het Hof arrest wijst in de onderhavige zaak, mits de minimale forfaitaire som van 1 643 000 EUR wordt overschreden.

De hoogte van deze dwangsom is door toepassing van de factor “n” bepaald met inachtneming van de ernst van de overtreding, de duur daarvan en de noodzaak om –naargelang van de financiële draagkracht van deze lidstaat — het afschrikkende effect van de sancties te verzekeren.

⁽¹⁾ Arrest van het Hof van 18 oktober 2018, Commissie/Roemenië, C-301/17, EU:C:2018:846, niet gepubliceerd.

⁽²⁾ PB 1999, L 182, blz. 1.

Beroep ingesteld op 18 februari 2022 — Europese Commissie / Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-116/22)

(2022/C 148/26)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Hermes, M. Noll-Ehlers, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Conclusies

1. vaststellen dat de Bondsrepubliek Duitsland

- artikel 4, lid 4, van richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ heeft geschonden door 88 van 4 606 gebieden waarvoor de in deze bepaling gestelde termijn van zes jaar is verstreken, niet aan te wijzen als speciale beschermingszones;
- artikel 4, lid 4, van richtlijn 92/43 heeft geschonden doordat zij geen instandhoudingsdoelstellingen heeft vastgesteld voor 88 van de betrokken 4 606 gebieden en daarenboven bij de vaststelling van instandhoudingsdoelstellingen op algemene en structurele wijze een praktijk hanteert die niet voldoet aan de wettelijke vereisten van deze bepaling;
- artikel 6, lid 1, van richtlijn 92/43 heeft geschonden doordat zij geen instandhoudingsmaatregelen heeft vastgesteld voor 737 van de betrokken 4 606 gebieden en daarenboven bij de vaststelling van instandhoudingsmaatregelen een praktijk hanteert die niet voldoet aan de wettelijke vereisten van deze bepaling;

2. de Bondsrepubliek Duitsland verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met dit beroep laakt de Europese Commissie dat de Bondsrepubliek Duitsland verzuimt de krachtens richtlijn 92/43/EEG vereiste maatregelen met betrekking tot de aanwijzing en het beheer van haar Natura 2000-netwerk te treffen.

Ten eerste komt de Bondsrepubliek Duitsland haar verplichting uit hoofde van artikel 4, lid 4, van de richtlijn niet na doordat zij 88 van 4 606 gebieden waarvoor de in deze bepaling gestelde termijn van zes jaar is verstreken, op het voor de niet-nakoming relevante tijdstip niet heeft aangewezen als speciale beschermingszones.

Ten tweede gaat de Bondsrepubliek Duitsland voorbij aan haar verplichting uit hoofde van artikel 4, lid 4, van de richtlijn om voldoende specifieke instandhoudingsdoelstellingen te definiëren, doordat zij geen instandhoudingsdoelstellingen heeft vastgesteld voor 88 van de betrokken 4 606 gebieden en daarenboven bij de vaststelling van instandhoudingsdoelstellingen op algemene en structurele wijze een praktijk hanteert die niet voldoet aan de wettelijke vereisten van deze bepaling. Volgens artikel 4, lid 4, van de richtlijn moeten instandhoudingsdoelstellingen gekwantificeerd en meetbaar zijn, duidelijk onderscheid maken tussen de doelstelling van “herstel” en die van “instandhouding” van de relevante te beschermen rijkdommen van het desbetreffende gebied en in algemeen verbindende rechtshandelingen zijn vastgesteld. De Duitse praktijk inzake instandhoudingsdoelstellingen strookt niet met deze vereisten.

Ten derde komt de Bondsrepubliek Duitsland haar verplichting uit hoofde van artikel 6, lid 1, van de richtlijn om de nodige instandhoudingsmaatregelen te treffen niet na. Duitsland heeft geen instandhoudingsmaatregelen getroffen voor 737 van de betrokken 4 606 gebieden en voldoet bij de vaststelling van instandhoudingsmaatregelen op algemene en structurele wijze niet aan het vereiste van artikel 6, lid 1, volgens hetwelk instandhoudingsmaatregelen berusten op voldoende specifieke instandhoudingsdoelstellingen.

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB 1992, L 206, blz. 7).

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 9 februari 2022 — GEA Group / Commissie

(Zaak T-195/19) ⁽¹⁾

(“Mededinging – Mededingingsregelingen – Europese markten voor tinstabilisatoren en hittestabilisatoren ESBO/esters – Besluit waarbij een inbreuk op artikel 81 EG wordt vastgesteld – Nietigverklaring van het besluit tot wijziging van het initiële besluit – Besluit tot afwijzing van een verzoek tot terugbetaling van een geldboete – Beroep tot nietigverklaring – Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld – Procesbelang – Ontvankelijkheid – Artikel 266, lid 1, VWEU”)

(2022/C 148/27)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: GEA Group AG (Düsseldorf, Duitsland) (vertegenwoordigers: I. du Mont, R. van der Hout en C. Wagner, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Rossi, V. Bottka en T. Baumé, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit Ares(2019) 283284 van de Commissie van 24 januari 2019 tot afwijzing van het verzoek van de verzoekende partij tot terugbetaling van de geldboete die is betaald ingevolge beschikking C(2009) 8682 definitief van de Commissie van 11 november 2009 inzake een procedure op grond van artikel 81 EG en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/38.589 — Hittestabilisatoren).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) GEA Group AG zal naast haar eigen kosten ook die van de Europese Commissie dragen.

⁽¹⁾ PB C 206 van 17.6.2019.

Arrest van het Gerecht van 9 februari 2022 — Heitec/EUIPO — Hetec Datensysteme (HEITEC)

(Zaak T-520/19) ⁽¹⁾

[“Uniemark – Procedure tot vervallenverklaring – Uniewoordmerk HEITEC – Niet-inaanmerkingneming van voor de nietigheidsafdeling en voor de kamer van beroep overgelegde bewijzen – Artikel 95, lid 2, van verordening (EU) 2017/1001 – Geen normaal gebruik van het merk – Artikel 51, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 58, lid 1, onder a), van verordening 2017/1001] – Regel 40, lid 5, van verordening (EG) nr. 2868/95 [thans artikel 19, lid 1, van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625]”]

(2022/C 148/28)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Heitec AG (Erlangen, Duitsland) (vertegenwoordiger: G. Wagner, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: D. Hanf, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniënte voor het Gerecht: Hetec Datensysteme GmbH (München, Duitsland) (vertegenwoordigers: A. Kockläuner en O. Nilgen, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 23 april 2019 (zaak R 1171/2018-2) inzake een procedure tot vervallenverklaring tussen Hetec Datensysteme en Heitec

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Heitec AG wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 312 van 16.9.2019.

**Arrest van het Gerecht van 9 februari 2022 — Companhia de Seguros Índico / Commissie
(Zaak T-672/19) ⁽¹⁾**

(“Overheidsopdrachten – Financieel reglement – Uitsluiting, gedurende drie jaar, van aanbestedingsprocedures en procedures voor de toekenning van uit de algemene begroting van de Unie en het EOF gefinancierde subsidies – Beginsel van goede trouw – Rechtsmisbruik – Kennelijke beoordelingsfout – Evenredigheid”)

(2022/C 148/29)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Companhia de Seguros Índico SA (Maputo, Mozambique) (vertegenwoordiger: R. Oliveira, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: I. Melo Sampaio, gemachtigde)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 18 juli 2019 betreffende de uitsluiting van verzoekende partij, gedurende drie jaar, van deelneming aan procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten en procedures voor de toekenning van uit de algemene begroting van de Europese Unie en het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) gefinancierde subsidies, en van ontvangst van middelen van de Unie, en betreffende de publicatie van informatie over deze uitsluiting.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Companhia de Seguros Índico SA wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 399 van 25.11.2019.

Arrest van het Gerecht van 9 februari 2022 — Sped-Pro/Commissie(Zaak T-791/19) ⁽¹⁾

[“Mededinging – Misbruik van machtspositie – Markt voor goederenvervoersdiensten per spoor – Besluit tot afwijzing van een klacht – Artikel 7 van verordening (EG) nr. 773/2004 – Redelijke termijn – Belang van de Unie bij verder onderzoek van een klacht – Vaststelling van de meest geschikte autoriteit om een klacht te behandelen – Criteria – Kennelijk onjuiste beoordeling – Structurele of fundamentele gebreken met betrekking tot de eerbiediging van de rechtsstaat – Risico van schending van de rechten van een klager bij afwijzing van een klacht – Motiveringsplicht”]

(2022/C 148/30)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Sped-Pro S.A. (Warschau, Polen) (vertegenwoordiger: M. Kozak, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Szczodrowski, L. Wildpanner en P. van Nuffel, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna, gemachtigde)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit C(2019) 6099 final van de Commissie van 12 augustus 2019 (zaak AT.40459 — Verzending van goederen per spoor in Polen — PKP Cargo), waarbij zij de door verzoekster ingediende klacht betreffende vermeende inbreuken op artikel 102 VWEU op de markt voor goederenvervoersdiensten per spoor in Polen heeft afgewezen

Dictum

- 1) Besluit C(2019) 6099 final van de Commissie van 12 augustus 2019 (zaak AT.40459 — Verzending van goederen per spoor in Polen — PKP Cargo) wordt nietig verklaard.
- 2) De Commissie wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van Sped-Pro S.A.
- 3) De Republiek Polen zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 27 van 27.1.2020.

Arrest van het Gerecht van 23 februari 2022 — OJ / Commissie(Zaak T-709/20) ⁽¹⁾

(“Openbare dienst – Ambtenaren – Aanwerving – Vergelijkend onderzoek EPSO/AD/380/19 – Besluit houdende weigering om de data voor de test van een vergelijkend onderzoek te verlengen – Termijn die is gesteld voor het afleggen van een selectietest in een examencentrum – Recht op een eerlijke procedure – Zorgplicht – Gelijke behandeling”)

(2022/C 148/31)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: OJ (vertegenwoordiger: H.-E. von Harpe, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Hohenecker en I. Melo Sampaio, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU, in wezen strekkende tot nietigverklaring van het besluit van het Europees Bureau voor Personeelselectie (EPSO) van 30 januari 2020, waarbij dit bureau heeft geweigerd de datum van de selectietest van vergelijkend onderzoek EPSO/AD/380/19 te verlengen.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) OJ wordt verwezen in de kosten, daaronder begrepen die van het kort geding.

(¹) PB C 28 van 25.1.2021.

Beschikking van het Gerecht van 11 februari 2022 — OP / Commissie**(Zaak T-736/20) (¹)****(“Openbare dienst – Ambtenaren – Aanwerving – Algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AST/147/19 – Besluit om verzoekers naam niet op te nemen op de reservelijst van het vergelijkend onderzoek – Motiveringsplicht – Gelijke behandeling”)**

(2022/C 148/32)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: OP (vertegenwoordiger: S. Pappas, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: I. Melo Sampaio en L. Vernier, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU tot nietigverklaring van het besluit van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AST/147/19 van 5 februari 2020 om verzoekers naam niet op te nemen op de reservelijst van dat vergelijkend onderzoek

Dictum

- 1) Het beroep wordt kennelijk rechtens ongegrond verklaard.
- 2) OP wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 79 van 8.3.2021.

Beschikking van het Gerecht van 4 februari 2022 — ultra air/EUIPO — Donaldson Filtration Deutschland (ultrafilter international)**(Zaak T-67/21) (¹)****(“Uniemerik – Nietigheidsprocedure en procedure tot vervallenverklaring – Uniewoordmerk ultrafilter international – Verzoek tot omzetting in een aanvraag voor een nationaal merk – Procedure tot vervallenverklaring zonder voorwerp geraakt – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”)**

(2022/C 148/33)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: ultra air GmbH (Hilden, Duitsland) (vertegenwoordiger: C. König, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: E. Markakis, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniënte voor het Gerecht: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (Haan, Duitsland) (vertegenwoordiger: N. Siebertz, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 5 november 2020 (zaak R 271/2020-2) inzake een procedure tot vervallenverklaring tussen ultra air en Donaldson Filtration Deutschland

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) ultra air GmbH wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 88 van 15.3.2021.

Beschikking van het Gerecht van 11 februari 2022 — Calrose Rice/EUIPO — Ricegrowers (Sunwhite)

(Zaak T-459/21) (¹)

[“Uniemerk – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk Sunwhite – Ouder nationaal beeldmerk Sunwhite – Relatieve weigeringsgrond – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”]

(2022/C 148/34)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Calrose Rice (Sofia, Bulgarije) (vertegenwoordiger: H. Raychev, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J. Hamel en J. Crespo Carrillo, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniënte voor het Gerecht: Ricegrowers Ltd (Leeton, New South Wales, Australië) (vertegenwoordigers: C. Menebröcker en C. Böhmer, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 4 juni 2021 (zaak R 2465/2020-4) inzake een oppositieprocedure tussen Ricegrowers en Calrose Rice

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Calrose Rice wordt verwezen in de kosten van de onderhavige procedure.

(¹) PB C 382 van 20.9.2021.

Beschikking van het Gerecht van 7 februari 2022 — Faller e.a. / Commissie**(Zaak T-464/21) ⁽¹⁾****(“Beroep tot nietigverklaring – Geneesmiddelen voor menselijk gebruik – Wijziging van de
voorwaardelijke vergunning voor het in de handel brengen van het geneesmiddel voor menselijk gebruik
Comirnaty – Geen procesbelang – Niet rechtstreeks geraakt – Niet individueel geraakt –
Niet-ontvankelijkheid”)**

(2022/C 148/35)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Sonja Faller (Bressanone, Italië) en de 74 andere verzoekende partijen waarvan de namen zijn opgenomen in de bijlage bij de beschikking (vertegenwoordiger: R. Holzeisen, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B.-R. Killmann en A. Sipos, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit C(2021) 4034 final van de Commissie van 31 mei 2021 tot wijziging van de bij uitvoeringsbesluit C(2020) 9598(final) verleende voorwaardelijke vergunning voor het in de handel brengen van het geneesmiddel voor menselijk gebruik Comirnaty — COVID-19-mRNA-vaccin (nucleosidegemodificeerd).

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Op de verzoeken om toelating tot interventie die zijn ingediend door TR en de andere natuurlijke personen van wie de namen zijn opgenomen in bijlage II, door YI en de andere natuurlijke personen van wie de namen zijn opgenomen in bijlage II, door EW en de andere natuurlijke personen van wie de namen zijn opgenomen in bijlage II en door Arnošt Komárek en de andere natuurlijke personen van wie de namen zijn opgenomen in bijlage II, hoeft niet meer te worden beslist.
- 3) Sonja Faller en de andere verzoekende partijen waarvan de namen zijn opgenomen in bijlage I worden verwezen in de kosten.
- 4) TR en de andere natuurlijke personen van wie de namen zijn opgenomen in bijlage II, YI en de andere natuurlijke personen van wie de namen zijn opgenomen in bijlage II, EW en de andere natuurlijke personen van wie de namen zijn opgenomen in bijlage II en Arnošt Komárek en de andere natuurlijke personen van wie de namen zijn opgenomen in bijlage II, dragen elk hun eigen kosten van de verzoeken tot interventie.

⁽¹⁾ PB C 368 van 13.9.2021.

Beschikking van de president van het Gerecht van 7 februari 2022 — Eurecna / Commissie**(Zaak T-739/21 R)****(“Kort geding – Overheidsopdrachten voor diensten – Verzoek om voorlopige maatregelen – Geen
spoedeisendheid”)**

(2022/C 148/36)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Eurecna SpA (Venetië, Italië) (vertegenwoordiger: R. Sciaudone, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Estrada de Solà en S. Romoli, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens de artikelen 278 en 279 VWEU ertoe strekkende, ten eerste, dat de tenuitvoerlegging wordt opgeschort van de besluiten van de Commissie van 10, 16 en 30 september 2021 waarbij ten aanzien van de verzoekende partij wordt overgegaan tot schuldvergelijking en, ten tweede, dat de Commissie wordt gelast de overeenkomstige bedragen over te maken aan de verzoekende partij.

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beschikking van de president van het Gerecht van 11 februari 2022 — Collard / Parlement en ID
(Zaak T-53/22 R)

(“Kort geding – Institutioneel recht – Lid van het Parlement – Schorsing en uitsluiting van een lid van zijn fractie – Verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging – Schending van de vormvereisten – Niet-ontvankelijkheid”)

(2022/C 148/37)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Gilbert Collard (Vauvert, Frankrijk) (vertegenwoordiger: B. Kuchukian, advocaat)

Verwerende partijen: Europees Parlement en de fractie “Identiteit en Democratie” (ID)

Voorwerp

Verzoek krachtens de artikelen 278 en 279 VWEU strekkende tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van 22 januari 2022 van het bureau van de fractie “Identiteit en Democratie” (ID) van het Parlement waarbij verzoeker uit deze fractie is geschorst, en van het besluit van 25 januari 2022 van de leden van de fractie ID waarbij hij uit deze fractie is uitgesloten.

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beschikking van de president van het Gerecht van 11 februari 2022 — Rivière / Parlement en ID
(Zaak T-54/22 R)

(“Kort geding – Institutioneel recht – Lid van het Parlement – Schorsing en uitsluiting van een lid van zijn fractie – Verzoek tot opschorting van tenuitvoerlegging – Schending van de vormvereisten – Niet-ontvankelijkheid”)

(2022/C 148/38)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Jérôme Rivière (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: B. Kuchukian, advocaat)

Verwerende partijen: Europees Parlement en fractie Identiteit en Democratie (ID)

Voorwerp

Verzoek krachtens de artikelen 278 en 279 VWEU tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van 21 januari 2022 van het bureau van de fractie “Identiteit en Democratie” (ID) van het Parlement waarbij verzoeker uit deze fractie is geschorst, en van het besluit van 25 januari 2022 van de leden van de fractie ID waarbij hij uit deze fractie is uitgesloten.

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beroep ingesteld op 4 november 2021 — ID e.a. / Parlement**(Zaak T-711/21)**

(2022/C 148/39)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partijen: ID en zes andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: P. de Bandt, M. Gherghinaru en L. Panepinto, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van het bureau van het Europees Parlement van 27 oktober 2021 betreffende uitzonderlijke gezondheids- en veiligheidsregels voor de toegang tot de gebouwen van het Parlement op de drie werkplekken;
- veroordeling van de verwerende partij tot betaling van alle kosten, daaronder begrepen die van het beroep tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen drie middelen aan.

1. Eerste middel: het bestreden besluit mist een geldige rechtsgrondslag om de verwerking van de medische gegevens van de verzoekende partijen mogelijk te maken. Verzoekers betwisten dat artikel 1 sexies, lid 2, van het Ambtenarenstatuut en artikel 10, lid 1, artikel 80, lid 4, alsmede artikel 126, lid 2, van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie een geldige rechtsgrondslag voor de vaststelling van het bestreden besluit vormen, en dus om hen de betwiste maatregel op te leggen. Voorts stellen zij dat een besluit van het bureau, zoals het bestreden besluit, niet de grondslag kan vormen voor de verwerking van zeer gevoelige gegevens, aangezien de elementen die essentieel zijn voor een dergelijke behandeling van gegevens overeenkomstig artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: “Handvest”) opgenomen moeten zijn in een “wet”, hetgeen niet het geval is bij een besluit van het bureau van het Parlement.
2. Tweede middel: schending van algemene beginselen betreffende de verwerking van persoonsgegevens. Dit middel bestaat uit twee onderdelen.
 - Eerste middel: schending van het beginsel van beperking van de doeleinden van verwerking van gegevens en van het legaliteitsbeginsel. Om de persoonsgegevens die zijn opgenomen op verzoekers’ digitale COVID-certificaten van de EU, te kunnen gebruiken om hun toegang te verlenen tot de gebouwen van het Parlement, is volgens de wet immers vereist dat zij met dat doel zijn verzameld. Bij gebreke van een rechtsgrondslag op grond waarvan de verwerking van medische gegevens betreffende vaccinatie, tests of herstel uitdrukkelijk wordt toegestaan voor de verlening van toegang tot het werk of parlementaire vergaderingen, mocht het bureau van het Parlement in geen geval een dergelijke verwerking van gegevens toestaan, en al helemaal niet via een norm die geen wet is in de formele zin van het woord.

- Tweede onderdeel: schending van de beginselen van loyaliteit, transparantie en minimalisering, aangezien verzoekers op het moment waarop hun persoonsgegevens werden verzameld niet ervan op de hoogte zijn gesteld dat deze zouden worden gebruikt om hun toegang tot het werk te geven of te weigeren.
3. Derde middel: het bestreden besluit maakt op ongerechtvaardigde wijze inbreuk op hun recht op privéleven en persoonsgegevens, op het recht op fysieke integriteit, het recht van vrijheid en veiligheid alsmede op het recht op gelijkheid en non-discriminatie. Dit middel bestaat uit twee onderdelen.
- Eerste middel: schending van verzoekers rechten op fysieke integriteit, vrijheid en veiligheid, hun recht op gelijkheid en non-discriminatie alsmede hun recht op eerbiediging van het privéleven en hun persoonsgegevens.
 - Tweede middel: de inbreuk die het bestreden besluit op de hierboven bedoelde rechten en beginselen maakt is in strijd met het in artikel 52, lid 1, van het Handvest bedoelde evenredigheidsbeginsel, aangezien de bestreden maatregel niet nodig, adequaat en evenredig is om het beoogde doel te bereiken.

Beroep ingesteld op 11 november 2021 — IL e.a./ Parlement.

(Zaak T-724/21)

(2022/C 148/40)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: IL en 81 andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: P. de Bandt, M. Gherghinaru en L. Panepinto, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van het bureau van het Europees Parlement van 27 oktober 2021 betreffende uitzonderlijke gezondheids- en veiligheidsregels voor de toegang tot de gebouwen van het Parlement op de drie werkplekken;
- veroordeling van de verwerende partij tot betaling van alle kosten, daaronder begrepen die van het beroep tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen drie middelen aan.

1. Eerste middel: het bestreden besluit mist een geldige rechtsgrondslag om de verwerking van de medische gegevens van de verzoekende partijen mogelijk te maken. Verzoekers betwisten dat artikel 1 sexies, lid 2, van het Ambtenarenstatuut en artikel 10, lid 1, artikel 80, lid 4, alsmede artikel 126, lid 2, van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie een geldige rechtsgrondslag voor de vaststelling van het bestreden besluit vormen, en dus om hen de betwiste maatregel op te leggen. Voorts stellen zij dat een besluit van het bureau, zoals het bestreden besluit, niet de grondslag kan vormen voor de verwerking van zeer gevoelige gegevens, aangezien de elementen die essentieel zijn voor een dergelijke behandeling van gegevens overeenkomstig artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: "Handvest") opgenomen moeten zijn in een "wet", hetgeen niet het geval is bij een besluit van het bureau van het Parlement.
2. Tweede middel: schending van algemene beginselen betreffende de verwerking van persoonsgegevens. Dit middel bestaat uit twee onderdelen.

- Eerste middel: schending van het beginsel van beperking van de doeleinden van verwerking van gegevens en van het legaliteitsbeginsel. Om de persoonsgegevens die zijn opgenomen op verzoekers' digitale COVID-certificaten van de EU, te kunnen gebruiken om hun toegang te verlenen tot de gebouwen van het Parlement, is volgens de wet immers vereist dat zij met dat doel zijn verzameld. Bij gebreke van een rechtsgrondslag op grond waarvan de verwerking van medische gegevens betreffende vaccinatie, tests of herstel uitdrukkelijk wordt toegestaan voor de verlening van toegang tot het werk of parlementaire vergaderingen, mocht het bureau van het Parlement in geen geval een dergelijke verwerking van gegevens toestaan, en al helemaal niet via een norm die geen wet is in de formele zin van het woord.
 - Tweede onderdeel: schending van de beginselen van loyaliteit, transparantie en minimalisering, aangezien verzoekers op het moment waarop hun persoonsgegevens werden verzameld niet ervan op de hoogte zijn gesteld dat deze zouden worden gebruikt om hun toegang tot het werk te geven of te weigeren.
3. Derde middel: het bestreden besluit maakt op ongerechtvaardigde wijze inbreuk op hun recht op privéleven en persoonsgegevens, op het recht op fysieke integriteit, het recht van vrijheid en veiligheid alsmede op het recht op gelijkheid en non-discriminatie. Dit middel bestaat uit twee onderdelen.
- Eerste middel: schending van verzoekers rechten op fysieke integriteit, vrijheid en veiligheid, hun recht op gelijkheid en non-discriminatie alsmede hun recht op eerbiediging van het privéleven en hun persoonsgegevens.
 - Tweede middel: de inbreuk die het bestreden besluit op de hierboven bedoelde rechten en beginselen maakt is in strijd met het in artikel 52, lid 1, van het Handvest bedoelde evenredigheidsbeginsel, aangezien de bestreden maatregel niet nodig, adequaat en evenredig is om het beoogde doel te bereiken.

Beroep ingesteld op 21 januari 2022 — Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris/Parlement

(Zaak T-41/22)

(2022/C 148/41)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris (Warschau, Polen) (vertegenwoordigers: K. Koźmiński, juridisch adviseur, en T. Siemiński, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de resolutie van het Europees Parlement van 11 november 2021 over het feit dat in Polen een jaar geleden de facto een abortusverbod werd ingevoerd [2021/2925(RSP)] in haar geheel nietig verklaren;
- subsidiair — voor het geval dat het verzoek om de bestreden resolutie in haar geheel nietig te verklaren zou worden afgewezen — die resolutie gedeeltelijk nietig verklaren, te weten wat betreft overweging Y, die als volgt luidt: “overwegende dat Ordo Iuris, een fundamentalistische organisatie die nauwe banden heeft met de regeringscoalitie, een drijvende kracht is achter de campagnes waarmee de mensenrechten en gendergelijkheid in Polen worden ondermijnd, en onder meer heeft opgeroepen tot een verbod op abortus, tot terugtrekking van Polen uit het Verdrag van Istanbul en tot instelling van de zogeheten, LHBTI-vrije zones”; overwegende dat culturele en religieuze waarden in Polen worden misbruikt om de volledige verwezenlijking van vrouwenrechten te belemmeren, het principe van gelijke rechten te ondergraven en het recht van vrouwen om te beslissen over hun eigen lichaam te ondermijnen”;
- het Europees Parlement verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

1. Eerste middel: het Europees Parlement was niet bevoegd om de bestreden resolutie aan te nemen aangezien het onderwerp van die resolutie niet behoort tot de bevoegdheden die de lidstaten de Europese Unie hebben toegekend bij de Verdragen, en het heeft zijn bevoegdheid misbruikt door van de resolutie als juridisch instrument gebruik te maken ter omzeiling van de verplichting om de Verdragen te wijzigen teneinde aan de Europese Unie bevoegdheden toe te kennen die zij volgens de Verdragen niet heeft.
2. Tweede middel: de bestreden resolutie schendt de Verdragen dan wel de rechtsregels ter uitvoering daarvan, meer bepaald artikel 2 VEU, artikel 4, lid 2, VEU, artikel 6, lid 3, VEU en artikel 10 VWEU, doordat die resolutie:
 - verzoeksters persoonlijke rechten en belangen aantast,
 - gebaseerd is op niet-geverifieerde en onjuiste informatie over de feitelijke en juridische situatie in Polen,
 - een onbetrouwbare analyse en interpretatie van het internationaal publiekrecht inzake abortus bevat,
 - het verbod op zwangerschapsafbreking en de bescherming van het ongeboren menselijk leven ten onrechte in strijd acht met de in artikel 2 VEU genoemde waarden, nog afgezien van het feit dat de toelaatbaarheid van abortus geen deel uitmaakt van de constitutionele tradities die de lidstaten gemeen hebben, hetgeen op zijn beurt:
 - leidt tot discriminatie in het maatschappelijke, politieke en juridische leven in de Europese Unie van personen die ijveren voor een verbod op zwangerschapsafbreking en voor de bescherming van het ongeboren menselijk leven;
 - het beginsel van de eerbiediging van de nationale en constitutionele identiteit van de lidstaten schendt.

Beroep ingesteld op 31 januari 2022 — Conserve Italia en Conserves France / Commissie

(Zaak T-59/22)

(2022/C 148/42)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partijen: Conserve Italia — Consorzio Italiano fra cooperative agricole Soc. coop. agr. (San Lazzaro di Savena, Italië), Conserves France (Tarascon, Frankrijk) (vertegenwoordigers: L. Di Via, M. Petite, L. Tresoldi en E. Belli, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het beroep ontvankelijk verklaren;
- besluit C (2021) 8259 van de Europese Commissie van 19 november 2021 (zaak AT.40127 — Groenteconserven) inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst nietig verklaren wat de berekening van de geldboete betreft;
- het bedrag van de geldboete verminderen en alle andere maatregelen treffen die het Gerecht passend acht; en
- de Commissie verwijzen in de kosten die Conserve Italia en Conserves France in verband met deze procedure hebben gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoekende partijen twee middelen aan:

1. Eerste middel: schending van artikel 101, lid 1, VWEU, artikel 23, lid 3, derde alinea, van verordening nr. 1/2003 ⁽¹⁾ en punt 33 van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van verordening nr. 1/2003 worden opgelegd, wegens een onjuiste opvatting van de feiten en van het recht bij de kwalificatie van Conserve Italia als onderneming en niet als ondernemersvereniging en wegens een onjuiste vaststelling van het maximumbedrag van de boete.
 - Verzoekende partijen komen op tegen de onjuiste kwalificatie van Conserve Italia als “onderneming” en niet als “ondernemersvereniging” voor de toepassing van artikel 101, lid 1, VWEU en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER). De niet-erkenning, in het bestreden besluit, van de hoedanigheid van “ondernemersvereniging” — als eigen en autonoom begrip van het Europese mededingingsrecht — van Conserve Italia heeft geleid tot een ernstige fout bij de berekening van het maximumbedrag van de boete.
2. Tweede middel: schending van artikel 101, lid 1, VWEU, artikel 23 van verordening nr. 1/2003 en punten 14, 19, 20, 22, 24 en 25 van de richtsnoeren, wegens fouten bij de vaststelling van het basisbedrag.
 - In de eerste plaats stellen verzoekende partijen dat de Europese Commissie bij de vaststelling van de waarde van de verkopen voor de berekening van het basisbedrag van de hen op te leggen geldboete, ten onrechte rekening heeft gehouden met de waarde van de verkopen in de gehele EER. In de tweede plaats vinden verzoekende partijen het ongerechtvaardigd dat de Europese Commissie in casu een percentage van 18 % van de waarde van de verkopen heeft toegepast. Verder heeft de Europese Commissie Conserve Italia een deelnemingsperiode ten laste gelegd die overeenkomt met de gehele duur van de inbreuk, waarbij zij buiten beschouwing heeft gelaten dat haar deelname aan elke overeenkomst veel beperkter was en geenszins ononderbroken, aangezien de uitvoering van de overeenkomsten verschillende keren is onderbroken.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

Beroep ingesteld op 28 januari 2022 — Estland / Commissie

(Zaak T-62/22)

(2022/C 148/43)

Procestaal: Ests

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Estland (vertegenwoordiger: M. Kriisa)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het uitvoeringsbesluit van de Europese Commissie van 17 november 2021 nietig te verklaren voor zover het de Republiek Estland betreft voor een bedrag van 634 057,30 EUR;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Eerste middel — De Europese Commissie heeft artikel 21 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 809/2014 ⁽¹⁾ juncto artikel 30 van gedelegeerde verordening (EU) nr. 640/2014 ⁽²⁾ onjuist opgevat en toegepast, waardoor zij tot de verkeerde conclusie is gekomen dat het systeem voor het indienen van steunaanvragen in Estland niet strookt met deze bepalingen.

2. Tweede middel — De Europese Commissie heeft artikel 30, lid 2, van verordening nr. 640/2014 arbitrair geïnterpreteerd en bijgevolg onjuist toegepast.
3. Derde middel — De Europese Commissie heeft de motiveringsplicht en het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden doordat zij onvoldoende duidelijk heeft aangegeven waarom de vervanging van dieren op de in Estland toegestane wijze niet in overeenstemming is met het Unierecht.

(¹) Uitvoeringsverordening van de Commissie van 17 juli 2014 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het geïntegreerd beheers- en controlesysteem, plattelandsontwikkelingsmaatregelen en de randvoorwaarden (PB 2014, L 227, blz. 69).

(²) Gedelegeerde verordening van de Commissie van 11 maart 2014 tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het geïntegreerd beheers- en controlesysteem en de voorwaarden voor weigering of intrekking van betalingen en voor administratieve sancties in het kader van rechtstreekse betalingen, plattelandsontwikkelingsbijstand en de randvoorwaarden (PB 2014, L 181, blz. 48).

Beroep ingesteld op 1 februari 2022 — Brooks England/EUIPO — Brooks Sports (BROOKS ENGLAND)

(Zaak T-63/22)

(2022/C 148/44)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Brooks England Ltd (Smethwick, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: S. Feltrinelli, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Brooks Sports, Inc. (Seattle, Washington, Verenigde Staten)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk BROOKS ENGLAND — inschrijvingsaanvraag nr. 3 298 321

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 22 november 2021 in zaak R 2432/2020-4

Conclusies

- verzoeksters beroep toewijzen;
- de bestreden beslissing in haar geheel vernietigen en bijgevolg verklaren dat het litigieuze teken moet worden ingeschreven voor alle betwiste waren;
- subsidiair, gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing waarbij wordt verklaard dat het litigieuze teken minstens voor de betwiste waren van klasse 18 moet worden ingeschreven;
- verwijzing van het EUIPO in alle juridische kosten van verzoekster voor de vorige en de onderhavige procedures.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad, door het gevaar voor verwarring van het litigieuze teken met het oudere merk onjuist te beoordelen;
- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad, door het bewijs van het gebruik van het oudere merk onjuist te beoordelen;

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad, door de vergelijking van de waren onjuist te beoordelen;
- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad, door de vergelijking van de tekens en het gevaar van associatie onjuist te beoordelen.

Beroep ingesteld op 4 februari 2022 — Eurecna / Commissie

(Zaak T-69/22)

(2022/C 148/45)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Eurecna SpA (Venetië, Italië) (vertegenwoordiger: R. Sciaudone, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het bestreden besluit tot verrekening van schuldvorderingen dat is vervat in de brief van de Commissie van 25 november 2021, waarbij de Commissie het bedrag van 22 139,05 EUR heeft teruggevorderd van het bedrag van 417 234,68 EUR dat in het kader van een door de Europese Unie gefinancierd project is betaald en terugvorderbaar wordt geacht wegens onregelmatigheden die in de boekhouding zouden zijn begaan; en
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep voert verzoekster een middel aan dat bestaat uit vier argumenten.

1. Enig middel: de bestreden vordering bestaat niet.

- In dit verband wordt gesteld dat er sprake is van schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en zorgvuldigheid bij het bestuurlijk optreden met betrekking tot de door Ernst & Young (EY) verrichte boekhoudkundige controle; schending van de rechten van de verdediging met betrekking tot de door EY verrichte boekhoudkundige controle; schending van het beginsel van behoorlijk bestuur wegens niet-nakoming van de verplichting tot onpartijdigheid bij het bestuurlijk optreden; en een onjuiste uitlegging van de overeenkomst in het rapport van EY.

Beroep ingesteld op 8 februari 2022 — Walsall Conduits/EUIPO — Liberty Engineering (Willenhall)
(WALSALL CONDUITS)

(Zaak T-73/22)

(2022/C 148/46)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Walsall Conduits Ltd (Liverpool, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: C. Bey, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Liberty Engineering (Willenhall) Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk WALSALL CONDUITS — inschrijvingsaanvraag nr. 16 369 944

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 22 november 2021 in zaak R 575/2021-1

Conclusies

- het beroep toewijzen;
- de bestreden beslissing vernietigen;
- de oppositie gegrond verklaren en de betwiste merkaanvraag in haar geheel afwijzen; subsidiair, de zaak terugwijzen naar de oppositieafdeling van het EUIPO;
- het EUIPO en Shifter (Willenhall) Limited verwijzen in de kosten van de procedure, met inbegrip van verzoeksters kosten van de procedure voor de eerste kamer van beroep van het EUIPO.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad en van artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad;
- schending van artikel 11, leden 1 en 2, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad en van artikel 9, lid 3, van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad;
- schending van artikel 41, lid 1, en artikel 47, leden 1 en 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad en van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad.

Beroep ingesteld op 11 februari 2022 –Prigozhin/Raad

(Zaak T-75/22)

(2022/C 148/47)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Yevgeniy Viktorovich Prigozhin (Sint-Petersburg, Rusland) (vertegenwoordiger: M. Cessieux, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- het beroep van Yevgeniy Viktorovich Prigozhin ontvankelijk verklaren, en voor zover onderstaande handelingen betrekking hebben op verzoeker:
 - besluit (GBVB) 2021/2197 van de Raad van 13 december 2021 tot wijziging van besluit (GBVB) 2020/1999 betreffende beperkende maatregelen tegen ernstige schendingen van de mensenrechten, nietig verklaren;
 - uitvoeringsverordening (EU) 2021/2195 van de Raad van 13 december 2021 tot uitvoering van verordening (EU) 2020/1998 betreffende beperkende maatregelen tegen ernstige schendingen van de mensenrechten, nietig verklaren, en voor zover deze handelingen vermelden dat verzoeker de Wagner-groep heeft gefinancierd:

- voor recht verklaren en oordelen dat de naam Yevgeniy Viktorovich Prigozhin onverwijld uit de bestreden handelingen moet worden geschrapt;
- de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten op grond van de artikelen 87 en 91 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoeker vier middelen aan.

1. Niet-nakoming van de motiveringsplicht: Verzoeker betoogt dat de Raad niet heeft voldaan aan zijn plicht om de bestreden handelingen te motiveren, aangezien hij geen enkel specifiek gegeven heeft aangevoerd om te rechtvaardigen dat verzoekers naam is opgenomen in de tekst van de bestreden handelingen.
2. Misbruik van bevoegdheid. Verzoeker voert in dit verband aan dat, bij gebreke van gegevens ter onderbouwing van de omschrijving van verzoeker als “financier van de Wagner-groep”, de Raad genoopt was om hem enkel indirect aan te wijzen in de motivering van de plaatsing van Wagner-groep op de lijst en om aldus voorbij te gaan aan het aanvankelijk met de maatregel nagestreefde doel.
3. Kennelijke beoordelingsfout. Verzoeker stelt dat hij de Wagner-groep niet heeft gefinancierd en dat er geen enkel verband bestaat tussen hem en die entiteit.
4. Schending van grondrechten. Verzoeker voert aan dat de Raad, door verzoekers naam op te nemen in de tekst van de motivering van de plaatsing van de Wagner-groep op de lijst, de artikelen 10, 6 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens heeft geschonden.

Beroep ingesteld op 9 februari 2022 — Schwa-Medico/EUIPO — Med-El Elektromedizinische Geräte (STIWELL)

(Zaak T-76/22)

(2022/C 148/48)

Taal van het verzoekschrift: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Schwa-Medico, Medizinische Apparate, Vertriebsgesellschaft mbH (Ehringshausen, Duitsland) (vertegenwoordigers: E. Fortunet en P. Marchiset, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Med-El Elektromedizinische Geräte GesmbH (Innsbruck, Oostenrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Nieuwoordmerk STIWELL — Uniemerken nr. 4 072 542

Procedure voor het EUIPO: procedure tot vervallenverklaring

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 24 november 2021 in zaak R 1383/2020-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing, voor zover de vordering tot vervallenverklaring van Uniemerken STIWELL nr. 4 072 542 voor “neuromusculaire stimuleringsstoestellen” van klasse 10 daarbij wordt afgewezen en voor zover daarbij wordt geweigerd om vast te stellen dat het verval voor alle waren ingaat vijf jaar na de publicatie van de inschrijving van dit merk in het *Uniemerkenblad* (21 februari 2011);

- verwijzing van het EUIPO en de vennootschap Med-El in de kosten van het onderhavige beroep.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad en ontoereikende motivering van de beslissing van de kamer van beroep voor zover deze het begrip normaal gebruik van het merk onjuist heeft geanalyseerd door geen globale beoordeling te verrichten, rekening houdend met alle factoren en op basis van alle feiten;
- schending van artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad en ontoereikende motivering van de beslissing van de kamer van beroep voor zover deze het begrip normaal gebruik van het merk onjuist heeft geanalyseerd door de specificiteit van de waren te beoordelen rekening houdend met de activiteit van de merkhouder en niet met de omschrijving van de waren;
- schending van artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad en ontoereikende motivering van de beslissing van de kamer van beroep voor zover deze het begrip normaal gebruik van het merk onjuist heeft geanalyseerd door de vermeende specificiteit van deze waren tegenstrijdig te motiveren;
- onjuiste opvatting door de kamer van beroep over de vaststelling van de datum waarop het verval uitwerking heeft, over de inaanmerkingneming van een vereiste inzake een gegronde reden en de onjuiste uitlegging van deze gegronde reden.

Beroep ingesteld op 11 februari 2022 — Euranimi/Commissie

(Zaak T-81/22)

(2022/C 148/49)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Brussel, België) (vertegenwoordigers: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjörtler en V. Villante, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) 2021/2012 van de Commissie van 17 november 2021 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op koudgewalste platte producten van roestvrij staal van oorsprong uit India en Indonesië⁽¹⁾, zoals bekend gemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* van 18 november 2021, betreffende de maatregelen die zijn vastgesteld in verband met antidumpingprocedure AD 670, nietig verklaren, en
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Schending van artikel 3, lid 4, van verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad⁽²⁾ bij de cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de invoer uit de betrokken landen — schending van verzoeksters rechten van verdediging — kennelijke beoordelingsfout.
2. Schending van artikel 3, lid 2, van verordening (EU) 2016/1036 bij de vaststelling van de schade en het causaal verband met betrekking tot producten uit zowel India als Indonesië — kennelijke beoordelingsfout.

3. Onjuiste beoordeling van het belang van de Unie op basis waarvan het opleggen van antidumpingrechten is gerechtvaardigd.

- (¹) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2012 van de Commissie van 17 november 2021 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op koudgewalste platte producten van roestvrij staal van oorsprong uit India en Indonesië (PB 2021, L 410, blz. 153).
- (²) Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB 2016, L 176, blz. 21).

Beroep ingesteld op 15 februari 2022 — Bambu Sales/EUIPO (BAMBU)

(Zaak T-82/22)

(2022/C 148/50)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Bambu Sales, Inc. (Secaucus, New Jersey, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: T. Stein, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk BAMBU — inschrijvingsaanvraag nr. 18 105 815

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 16 december 2021 in zaak R 1702/2020-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing in haar geheel;
- verwijzing van het EUIPO in verzoeksters kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 14 februari 2022 — Selimfiber/EUIPO — Qureshi (SPETRA)

(Zaak T-83/22)

(2022/C 148/51)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Selimfiber Co. Ltd (Gimpo-si, Republiek Korea) (vertegenwoordigers: J. Klaus en M. Odink, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Mohammad Sohail Qureshi (Bradford, Verenigd Koninkrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk SPETRA — inschrijvingsaanvraag nr. 18 271 624

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 22 november 2021 in zaak R 684/2021-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten van het onderhavige beroep en in andere gemaakte kosten; of, indien andere partij in de procedure voor het EUIPO intervenueert, deze partij en het EUIPO hoofdelijk aansprakelijk stellen voor deze kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 4, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 15 februari 2022 — Credit Suisse Group e.a. / Commissie

(Zaak T-84/22)

(2022/C 148/52)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Credit Suisse Group AG (Zurich, Zwitserland), Credit Suisse AG (Zurich) en Credit Suisse Securities (Europa) Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: R. Wesseling en F. Brouwer, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2021) 8612 final van de Commissie van 2 december 2021 in zaak AT.40135 — FOREX (Sterling Lads) (hierna: “besluit”) nietig te verklaren op grond van artikel 263 VWEU;
- subsidiair, artikel 1 van het besluit gedeeltelijk nietig te verklaren op grond van artikel 263 VWEU en de in artikel 2 van het besluit opgelegde geldboete te verminderen krachtens artikel 261 VWEU;
- hoe dan ook het bedrag van de in artikel 2 van het besluit opgelegde geldboete te verminderen krachtens artikel 261 VWEU;
- bij wijze van maatregel tot organisatie van de procesgang of maatregel van instructie krachtens artikel 88, lid 1, en artikel 89, lid 3, onder d) respectievelijk artikel 91, onder b), van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht te gelasten dat de Commissie het schikkingsbesluit overlegt;
- de Commissie overeenkomstig artikel 134 van het Reglement voor de procesvoering te gelasten de kosten van de verzoekende partijen te dragen of, subsidiair, een gepast deel van hun kosten te dragen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoekende partijen vijf middelen aan.

1. Met het eerste middel voeren zij aan dat de Commissie artikel 101 VWEU heeft geschonden en onvoldoende redenen heeft gegeven voor haar conclusie dat de *Information Exchange Chats* (gesprekken waarbij informatie werd uitgewisseld) overeenkomsten en/of onderling afgestemde feitelijke gedragingen vormen. In het bijzonder:
 - heeft de Commissie niet het nodige bewijs gegeven van het bestaan van de *Underlying Understanding* (onderliggende afspraak) en dus ook niet van het feit dat de *Information Exchange Chats* een overeenkomst en/of onderling afgestemde feitelijke gedraging zouden vormen in de zin van artikel 101 VWEU;

- subsidiair toont het bewijs waarop de Commissie zich steunt, niet rechtens genoegzaam aan dat de *Information Exchange Chats* een overeenkomst en/of onderling afgestemde feitelijke gedraging in de zin van artikel 101 VWEU vormen.
2. Met het tweede middel voeren zij aan dat de Commissie artikel 101 VWEU heeft geschonden en onvoldoende redenen heeft gegeven voor haar conclusie dat de *Information Exchange Chats*, afzonderlijk beschouwd dan wel als onderdeel van een vermeende enkele voortdurende inbreuk bevattende andere beweerde gedragingen waarvoor CS niet aansprakelijk is gesteld, ertoe strekten de mededinging te beperken of te vervalsen. De Commissie heeft met name:
- niet voldaan aan de krachtens artikel 101 VWEU op haar rustende verplichting om te bewijzen dat de *Information Exchange Chats* een mededingingsbeperking naar strekking vormen;
 - blij gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat een gegronde verklaring voor de gedragingen en de mededingingsbevorderende gevolgen ervan irrelevant zijn voor de toepassing van artikel 101, lid 1, VWEU.
3. Met het derde middel wordt aangevoerd dat de Commissie artikel 101 VWEU heeft geschonden en onvoldoende redenen heeft gegeven om het concept van de enkele voortdurende inbreuk toe te passen. Zij heeft met name:
- niet het bewijs geleverd dat er sprake was van een algemeen plan met een gemeenschappelijk doel waaraan CS wilde deelnemen, waarvan CS op de hoogte was of dat CS had kunnen voorzien, en de vaststelling van het bestaan van dat plan onvoldoende gemotiveerd;
 - blij gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de *Underlying Understanding* een element vormt van een vermeende enkele voortdurende inbreuk.
4. Met het vierde middel voeren verzoeksters aan dat de Commissie artikel 23 van verordening nr. 1/2003, de richtsnoeren voor geldboeten, de beginselen van evenredigheid en gelijke behandeling en de motiveringsplicht heeft geschonden. In het bijzonder:
- heeft zij een benadering van de betrokken omzet gehanteerd die op willekeurige wijze en in aanzienlijke mate hoger ligt dan die van CS, waardoor het economische belang van de beweerde inbreuk is overschat en wordt afgeweken van het begrip “waarde van de verkopen” dat wordt gebruikt in de richtsnoeren voor geldboeten;
 - is de aan CS wegens verzachtende omstandigheden toegekende korting onevenredig laag en houdt deze geen rekening met andere verzachtende omstandigheden;
 - is de aan CS opgelegde geldboete buitensporig hoog ten opzichte van de ernst van de beweerde inbreuk;
 - levert de oplegging van deze geldboete aan CS schending op van het beginsel van gelijke behandeling;
 - heeft de Commissie onvoldoende redenen gegeven om het Gerecht in staat te stellen na te gaan of de geldboete van CS op evenredige wijze is berekend in vergelijking met die welke is opgelegd aan de partijen die hebben gekozen voor een schikking.
5. Met het vijfde middel wordt aangevoerd dat de Commissie het beginsel van behoorlijk bestuur en de rechten van verdediging van CS heeft geschonden door geen grondig en onpartijdig onderzoek te hebben gevoerd.

Beroep ingesteld op 18 februari 2022 — Homy Casa/EUIPO — Albatros International (Stoelen)

(Zaak T-89/22)

(2022/C 148/53)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Homy Casa Ltd (Guangzhou, China) (vertegenwoordiger: J. Vogtmeier, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Albatros International GmbH (Nerdlen, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken model: verzoekende partij

Betrokken model: gemeenschapsmodel (Stoelen) — gemeenschapsmodel nr. 2745 554-0002

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de derde kamer van beroep van het EUIPO van 30 november 2021 in zaak R 837/2020-3

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten van de procedure, met inbegrip van de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerd middel

- onjuiste toepassing en uitlegging van artikel 25, lid 1, onder b), junctis de artikelen 4, 5, 6 en 7 van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad.

Beroep ingesteld op 18 februari 2022 — Kande Mupompa / Raad

(Zaak T-90/22)

(2022/C 148/54)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 ⁽¹⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 7 van de bijlage bij dat besluit;
- uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 ⁽²⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 7 van bijlage I bij die verordening;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker twee middelen aan.

1. Het eerste middel is ontleend aan schending van zijn rechten van verdediging. Verzoeker voert verschillende grieven aan met betrekking tot schending van de rechten van de verdediging tijdens de procedures op basis waarvan de Raad de beperkende maatregelen tegen hem heeft vastgesteld en verlengd en beroept zich met name op schending van zijn recht om te worden gehoord in aanvaardbare omstandigheden.

2. Het tweede middel is ontleend aan de kennelijke beoordelingsfout die de Raad heeft gemaakt door te oordelen dat verzoeker betrokken was bij handelingen in de Democratische Republiek Congo die ernstige mensenrechtenschendingen vormen. Verzoeker heeft kritiek op de context van de heroverweging die voorafging aan de verlenging van de beperkende maatregelen tegen hem en betwist elke huidige betrokkenheid bij de feiten die ten grondslag liggen aan het besluit om hem te plaatsen op de lijst van personen op wie besluit 2010/788/GBVB van toepassing is.

- (¹) Besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 75).
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 3).

Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Ruhorimbere / Raad

(Zaak T-91/22)

(2022/C 148/55)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Democratische Republiek Congo (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 (¹) nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 8 van de bijlage bij dat besluit;
- uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 (²) nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 8 van bijlage I bij die verordening;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep worden twee middelen aangevoerd die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-90/22, Kande Mupompa/Raad.

- (¹) Besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 75).
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 3).

Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Amisi Kumba / Raad

(Zaak T-92/22)

(2022/C 148/56)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 ⁽¹⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 2 van de bijlage bij dat besluit;
- uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 ⁽²⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 2 van bijlage I bij die verordening;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep worden twee middelen aangevoerd die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-90/22, Kande Mupompa/Raad.

- ⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 75).
- ⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 3).

Beroep ingesteld op 18 februari 2022 — Ramazani Shadary / Raad

(Zaak T-93/22)

(2022/C 148/57)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 ⁽¹⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 9 van de bijlage bij dat besluit;
- uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 ⁽²⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 9 van bijlage I bij die verordening;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep worden twee middelen aangevoerd die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-90/22, Kande Mupompa/Raad.

- ⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 75).
 - ⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 3).
-

Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Mutondo / Raad**(Zaak T-94/22)**

(2022/C 148/58)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Kalev Mutondo (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 ⁽¹⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 10 van de bijlage bij dat besluit;
- uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 ⁽²⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 10 van bijlage I bij die verordening;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep worden twee middelen aangevoerd die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-90/22, Kande Mupompa/Raad.

⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 75).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 3).

Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Kanyama / Raad**(Zaak T-95/22)**

(2022/C 148/59)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Célestin Kanyama (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 ⁽¹⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 4 van de bijlage bij dat besluit;
- uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 ⁽²⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 4 van bijlage I bij die verordening;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep worden twee middelen aangevoerd die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-90/22, Kande Mupompa/Raad.

- (¹) Besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 75).
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 3).

Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Kampete / Raad

(Zaak T-96/22)

(2022/C 148/60)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Ilunga Kampete (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 (¹) nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 1 van de bijlage bij dat besluit;
- uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 (²) nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 1 van bijlage I bij die verordening;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep worden twee middelen aangevoerd die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-90/22, Kande Mupompa/Raad.

- (¹) Besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 75).
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 3).

Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Ilunga Luyoyo / Raad

(Zaak T-97/22)

(2022/C 148/61)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 ⁽¹⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 3 van de bijlage bij dat besluit;
- uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 ⁽²⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 3 van bijlage I bij die verordening;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep worden twee middelen aangevoerd die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-90/22, Kande Mupompa/Raad.

- ⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 75).
- ⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 3).

Beroep ingesteld op 21 februari 2022 — Boshab / Raad

(Zaak T-98/22)

(2022/C 148/62)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Évariste Boshab (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme en T. Payan, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 ⁽¹⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 6 van de bijlage bij dat besluit;
- uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 ⁽²⁾ nietig verklaren, voor zover verzoekers naam daarbij is gehandhaafd onder nr. 6 van bijlage I bij die verordening;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep worden twee middelen aangevoerd die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-90/22, Kande Mupompa/Raad.

- ⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2021/2181 van de Raad van 9 december 2021 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 75).
 - ⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2177 van de Raad van 9 december 2021 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen die handelen in strijd met het wapenembargo tegen de Democratische Republiek Congo (PB 2021, L 443, blz. 3).
-

Beroep ingesteld op 18 februari 2022 — Ciar/EUIPO — Motion (Bedieningsapparatuur)**(Zaak T-100/22)**

(2022/C 148/63)

*Taal van het verzoekschrift: Italiaans***Partijen***Verzoekende partij:* Ciar SpA (Pesaro, Italië) (vertegenwoordigers: L. Goglia, S. Lavagnini, B. Villa, avvocati)*Verwerende partij:* Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep:* Motion SpA (Forlì, Italië)**Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO***Houder van het betrokken model:* andere partij in de procedure voor de kamer van beroep*Betrokken model:* Uniemodel (Bedieningsapparatuur) — Uniemodel nr. 002 237 495-0009*Procedure voor het EUIPO:* nietigheidsprocedure*Bestreden beslissing:* beslissing van de derde kamer van beroep van het EUIPO van 9 december 2021 in zaak R 50/2017-3**Conclusies**

- de bestreden beslissing vernietigen en bijgevolg de beslissing van de nietigheidsafdeling bevestigen of, in elk geval, het bestreden Uniemodel nietig verklaren;
- verweerders verwijzen in de kosten.

Aangevoerde middelen

- Schending en onjuiste toepassing van artikel 4 van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad;
- Schending en onjuiste toepassing van artikel 8 van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad;
- Schending en onjuiste toepassing van artikel 63, leden 1 en 2, van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad;
- Schending van artikel 6 van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad.

Beroep ingesteld op 8 maart 2022 — RT France / Raad**(Zaak T-125/22)**

(2022/C 148/64)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* RT France (Boulogne-Billancourt, Frankrijk) (vertegenwoordiger: E. Piwnica, advocaat)*Verwerende partij:* Raad van de Europese Unie**Conclusies**

- besluit (GBVB) 2022/351 van de Raad van 1 maart 2022 tot wijziging van besluit 2014/512/GBVB betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van acties van Rusland die de situatie in Oekraïne destabiliseren, nietig verklaren;

- verordening (EU) 2022/350 van de Raad van 1 maart 2022 tot wijziging van verordening (EU) nr. 833/2014 betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van de acties van Rusland die de situatie in Oekraïne destabiliseren, nietig verklaren;
 - de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten;
- met alle rechtsgevolgen van dien.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel: verweerder heeft de rechten van de verdediging en het beginsel van hoor en wederhoor, zoals gewaarborgd door de artikelen 41 en 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, geschonden.
2. Tweede middel: verweerder heeft de door artikel 11 van het Handvest van de grondrechten gewaarborgde vrijheid van meningsuiting en van informatie geschonden.
3. Derde middel: verweerder heeft de door artikel 16 van het Handvest van de grondrechten beschermde vrijheid van ondernemerschap geschonden.
4. Vierde middel: verweerder heeft het non-discriminatiebeginsel van artikel 21 van het Handvest van de grondrechten geschonden.

Beschikking van het Gerecht van 8 februari 2022 — El Corte Inglés/EUIPO — Ou (-Vpro)

(Zaak T-491/20) ⁽¹⁾

(2022/C 148/65)

Procestaal: Spaans

De president van de Negende kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 313 van 21.9.2020.

Beschikking van het Gerecht van 15 februari 2022 — Civitta Eesti/Commissie

(Zaak T-665/21) ⁽¹⁾

(2022/C 148/66)

Procestaal: Engels

De president van de Zesde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 490 van 6.12.2021.

Beschikking van het Gerecht van 8 februari 2022 — Hoteles Olivencia/EUIPO — Corporacion H10 Hotels (HOTELES HO)

(Zaak T-707/21) ⁽¹⁾

(2022/C 148/67)

Procestaal: Spaans

De president van de Tweede kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 24 van 17.1.2022.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL